

CARTEA A DOAO A ÎMPĂRAȚILOR

CAP 1

David, ucigând solul care zicea că el au omorât pre Saul, și rumpându-și hainele, îl plânge, și pre ceialalți omorâți, și postindu-să, poruncește să înveață fiii lui Iuda arcul.

1. i au fost după ce au murit Saul, și s-au întors David de la bătaia lui Amalic, și au șezut David în Sichelac doao zile.

2. Și au fost în zioa a treia, iată, au venit un om din tabăra norodului lui Saul, și hainele lui rupte, și pământ pre capul lui.

3. Și venind el la David, au căzut pre pământ, și s-au închinat lui, și au zis David lui: „De unde vii tu?” Și el au zis cătră David: „Din tabăra lui Israil am scăpat eu”.

4. Și au zis David cătră el: „Ce easte cuvântul acesta? Spune-mi”. Iară el au zis că au fugit norodul de la războiu, și mulți din norod au căzut și au murit, și Saul și Ionatan, fiiul lui, au murit.

5. Și au zis David cătră sluga, carea spunea lui: „Cum știi că au murit Saul și Ionatan, fiiul lui?”

6. Și au zis sluga, carea spunea lui: „Cu cădere au căzut în muntele Ghelvuei, și când era Saul răzămat pre sulia sa, atunci carăle și mai-marii călărășilor s-au lovit cu el.

7. Și căutând înapoia sa, m-au văzut pre mine, și m-au chemat, și am zis: «Iată, eu».

8. Și el mi-au zis: «Cine ești tu?» Iară eu am zis cătră el: «Amalichitean sânt eu».

9. Și au zis cătră mine: «Stăi deasupra mea și mă omoară, că întunearec greu m-au cuprins, și încă tot sufletul meu întru mine easte».

10. Și am stătut deasupra lui, și l-am omorât, că știiam că nu va trăi după ce au căzut el, și am luat stema cea împărătească de pre capul lui, și brațariul cel de pre brațul lui, și le-am adus pre eale domnului meu aici”.

11. Și apucând David hainele sale le-au rupt, și toți bărbații cei ce era cu el și-au rupt hainele sale și au plâns.

12. Și s-au tânguit, și au ajunat până seara pentru Saul și pentru Ionatan, fiiul lui, și pentru norodul lui Iuda, și pentru casa lui Israil, căci s-au tăiat de sabie.

13. Și au zis David slugii, carea spunea lui: „De unde ești tu?” Iară el au zis: „Fiiul unui bărbat nemearnic amalichitean sânt eu”.

*Psal. 104, 15 14. Și au zis David cătră el: „Cum nu te-ai temut a rădica mâna ta și a omorî pre unsul Domnului?”

15. Și chemând David pre unul din slugile sale au zis: „Apropie-te și năvălește

25.(a) În cea veachie easte: întru ceale înalte ale tale

asupra lui”. Și l-au lovit pre el și au murit.

16. Și au zis David cătră el: „Sângele tău asupra capului tău, că gura ta au răspuns asupra ta, zicând că: «Eu am omorât pre unsul Domnului»”.

17. Și au plâns David cu plângerea aceasta pre Saul și pre Ionatan, fiiul lui.

18. Și au zis ca să înveață pre fiii lui Iuda, iată, s-au scris în cartea celui drept.

19. Și au zis: „Înalță stâlp, Israile, pentru morții tăi, carii s-au omorât întru ceale înalte ale tale. Cum au căzut cei putearnici?”

20. Nu povestiți în Ghet, și să nu vestiți la ieșirile Ascalonului, ca nu cumva să se bucure featele celor de alt neam, ca nu cumva să se veselească featele celor netăiați împrejur.

21. Munții cei din Ghelvue, să nu să pogoară roao și ploaie preste voi, și țarinile celor de pârğă, că acolo s-au lăpădat pavăza celor tari, pavăza lui Saul nu s-au uns cu untdelemn.

22. Din sângele celor răniți, din săul celor tari, arcul lui Ionatan nu s-au întors deșert înapoi, și sabiia lui Saul nu s-au învârtit deșertă.

23. Saul și Ionatan, cei iubiți și frumoși nedespărțiți, binecuvioși în viața lor, și la moartea lor nu s-au despărțit, decât vulturii mai ușori, și decât leii mai tari.

24. Featele lui Israil, plângeți pentru Saul, cel ce vă îmbrăca pre voi cu roșii, cu podoaba voastră, cel ce aducea podoabă de aur preste îmbrăcămintele voastre.

25. Cum au căzut cei tari în mijlocul războiului! Ionatan, (a) întru ceale înalte ale tale te-ai rănit?

26. Rău îmi pare de tine, fratele meu, Ionatan, frumos mi-ai fost mie foarte, minunată au fost dragostea ta mie, mai mult decât dragostea muierilor.

27. Cum au căzut cei tari, și au perit unelele ceale de războiu?”

CAP 2

David, luând poruncă de la Domnul, s-au suit în Hevron și acolo s-au uns împărat preste casa Iudii. Laudă pre lăcuitorii din Iavisul Galaadului, pentru că au îngropat pre Saul și pre Ionatan. Avenir face împărat pre Evoste, fiiul lui Saul, preste tot Israilul, și să face gâlceavă și războiu întră amândoao căsile.

spre moarte te-ai rănit.

1. i au fost după acestea, au întrebat David pre Domnul, zicând: „Au sui-mă-voiu întru una din cetățile Iudei?” Și au zis Domnul către el: „Suite-te”. Și au zis David: „Unde mă voiu sui?” Și i-au zis: „În Hevron”.

2. Și s-au suit David în Hevron, și amândoa muierile lui, Ahinaam Iezrailteanca și Avigail, muierea lui Naval Carmileanului.

3. Și bărbații cei împreună cu el, fieștecarele, și casa lui, și lăcuia în cetățile Hevronului.

*1 Mac. 2, 57 4. * Și au venit bărbații Iudei, și au uns pre David acolo, ca să împărătească preste casa lui Iuda, și au spus lui David, zicând că oamenii cei din lavisul Galaaditei au îngropat pre Saul.

5. Și au trimis David soli la mai-marii lavisului Galaaditei, și au zis către ei: „Bine-cuvântați sânteți voi Domnului, căci ați făcut mila aceasta cu domnul vostru, Saul, unsul Domnului, și l-ați îngropat pre el și pre Ionatan, fiul lui.

6. Și acum să facă Domnul cu voi milă și adevăr, și încă și eu voiu face cu voi binele acesta, pentru că ați făcut lucrul acesta.

7. Și acum, să se întărească mâinile voastre, și fiți feciori tari, măcar că au murit domnul vostru, Saul, că pre mine m-au uns casa lui Iuda împărat preste sine”.

8. Iară Avenir, feciorul lui Nir, mai-marele oștilor lui Saul, luând pre Ievoste, fiul lui Saul, l-au suit pre el din tabără în Manaem.

9. Și l-au făcut împărat preste Galaadita și preste Tasiri, și preste Iezrail, și preste Efraim, și preste Veniamin, și preste tot Israilul.

10. De patruzeci de ani era Ievoste, fiul lui Saul, când s-au făcut împărat preste Israil, și doi ani au împărătit afară de casa lui Iuda, carii urma după David.

11. Și au fost zilele în care au împărătit David în Hevron preste casa lui Iuda șapte ani și șase luni.

12. Și au ieșit Avenir, feciorul lui Nir, și slugile lui Ievoste, fiului lui Saul, din Manaem în Gavaon.

13. Și Ioav, fiul lui Saruiia, și slugile lui David au ieșit din Hevron, și s-au întâmpinat unii cu alții la izvorul cel din Gavaon deodată, și au șezut aceștia dincoace de izvor, și aceia dincolo de izvor.

14. Și au zis Avenir către Ioav: „Să se scoale voinicii și să se joace înaintea noastră!” Și au zis Ioav: „Să se scoale!”

15. Și s-au sculat, și au trecut cu număr din Veniamin doisprăzece voinici de a lui Ievoste, feciorului lui Saul, și doisprăzece din voinicii lui David.

16. Și au prins fieștecarele cu mâna capul deaproapelui său, și sabiia sa în coastele deaproapelui său, și au căzut deodată, și s-au chemat numele locului aceluia Par-

tea Pânditorilor, carea easte în Gavaon.

17. Și s-a făcut bătaie tare foarte în zioa aceea, și au fugit Avenir și bărbații lui Israil dinaintea slugilor lui David.

18. Și au fost acolo trei feciori ai lui Saruiia, Ioav și Avesa și Asail, iară Asail era ușor de picioare, ca o căprioară de câmp.

19. Și au alergat Asail după Avenir, și mergând nu s-au abătut de-a dreapta sau de-a stânga, ca să nu gonească pre Avenir.

20. Și au căutat Avenir înapoi și au zis: „Au tu ești Asail?” Și au zis: „Eu sânt”.

21. Și au zis Avenir către el: „Abate-te de-a dreapta au de-a stânga, și prinde pre unul din slugi, și ia toate armele lui”. Și nu au vrut Asail să se abată de după dânsul.

22. Și au mai adaos încă Avenir, zicând către Asail: „Depărtează-te de la mine, ca să nu te lovesc la pământ, și cum voiu rădica fața mea către Ioav?”

23. Și unde sânt acestea? Întoarce-te la Ioav, fratele tău!” Și nu au vrut să se abată în laturi, și l-au lovit pre el Avenir cu coada sulii în deșert, și au trecut suliița până dinapoia lui, și au căzut și au murit întru acel loc, și au fost, tot cel ce vinea până la locul unde au căzut Asail și au murit să ferea.

24. Și au gonit Ioav și Avesa pre Avenir, și soarele au apus, și ei au venit până la dealul lui Aman, care easte în fața Gai[i], calea pustiei Gavaonului.

25. Și s-au adunat fiii lui Veniamin, cei de după Avenir, și s-au făcut într-o adunare, și au stătut pre vârful unui deal.

26. Și au strigat Avenir către Ioav și au zis: „Au până la învingere va mânca sabiia? Au nu știi că amară sânt ceale de pre urmă? Și până când nu vei zice norodului să se întoarcă de după frații noștri?”

27. Și au zis Ioav: „Viu e Domnul, că de n-ai fi grăit atunci, de astă dimineață s-ar fi întors norodul de după fratele său”.

28. Și au trâmbitat Ioav cu trâmbița, și au stătut tot norodul, și nu au mai alergat după fiii lui Israil, și n-au mai adaos încă a să bate.

29. Iară Avenir și bărbații lui s-au dus spre apus toată noaptea aceea, și trecând Iordantul, au mers tot șesul, și au venit la tabără.

30. Și Ioav s-au întors de după Avenir, și adunând tot norodul l-au numărat, și nu s-au aflat din slugile lui David noaosprăzece bărbați și Asail.

31. Iară slugile lui David au omorât din fiii lui Veniamin, din bărbații lui Avenir, trei sute și șesezeci de bărbați, și luând pre Asail, l-au îngropat în mormântul tătâne-său, în Vitleem.

32. Și s-au dus Ioav și bărbații cei cu el toată noaptea, și li s-au luminat de zio în Hevron.

CAP 3

Evoste, certând pre Avenir pentru țiitoarea lui Saul, și măriindu-să Avenir pre Evoste, face legătură cu David, și după ce au adus îndărăpt pre Mehol și tot Israilul la David, Ioav omoară pre Avenir, și măriindu-să David, îl plânge cu amar.

1. i multă vreme au fost războiu întră casa lui Saul și întră casa lui David; și casa lui David mergea și să întărea, iară casa lui Saul scădea și slăbea.

1 Para. 2. Și s-au născut lui David fii șese în 3, 1 Hevron, și cel întâiu născut au fost Amnon, din Ahinaam Iezraeliteanca.

3. Și al doilea, Daluia, din Avigail Carmeliteana, și al treilea, Avesalom, din Maaha, fata lui Tolmi, împăratul Ghesirului.

4. Și al patrulea, Ornia, fiul Aghitei. Și a cincilea, Safatia, fiul Avitaliei.

5. Și al șeselea au fost Ieteraam, din Egal, muiarea lui David. Aceștia s-au născut lui David în Hevron.

6. Și au fost când era războiu întră casa lui Saul și întră casa lui David, Avenir era stăpânitoriu casii lui Saul.

7. Și au avut Saul o țiitoare, anume Resfa, fata lui Iol, și au intrat Avenir la dânsa, și au zis levoste, feciorul lui Saul: „Pentru ce ai intrat la țiitoarea tatălui meu?”

8. Și s-au mâniat foarte Avenir pentru cuvântul acesta pre levoste, și au zis Avenir cătră dânsul: „Au, doară, cap de câne sânt eu? Am făcut astăzi milă cu casa lui Saul, tătâne-tău, și cu frații și cunoscuții lui, și nu am vrut să mă duc în casa lui David, și tu cerci asupra mea pentru strâmbătatea unei muieri astăzi?”

9. Aceastea să facă Dumnezeu lui Avenir, și aceastea să adaogă lui, că precum s-au jurat Domnul lui David, așa voi face lui astăzi.

10. Să iau împărăția de la casa lui Saul, și să rădic scaonul lui David preste Israil și preste Iuda, de la Dan până la Virsavee”.

11. Și nu au putut levoste mai mult să răspunză cuvânt lui Avenir, că să temea de el.

12. Și au trimis Avenir soli la David, în Telam, unde era, îndată zicând: „Fă legătură cu mine, și, iată, mâna mea cu tine, ca să întorc cătră tine toată casa lui Israil”.

13. Și au zis David: „Bine, eu voi face cu tine legătură, însă un lucru ceiu eu de la tine, zicând: „Nu vei vedea fața mea, de nu vei aduce pre Mehol, fata lui Saul, când vei veni tu să vezi fața mea”.

1 Împă. 18, 27 Și au trimis David la levoste, fiul lui Saul, soli, zicând: „Dă-mi pre Mehol, muiarea mea, pre carea o am luat cu o sută de mădulări netăiate împregiur ale celor de alt neam”.

15. Și trimițind levoste, o au luat pre ea

de la bărbatul ei, de la Faltiil, feciorul lui Selis.

16. Și au mers bărbatul ei cu ea plângând după ea până la Varachim, și au zis cătră el Avenir: „Mergi și te întoarce”. Și s-au întors.

17. Și au grăit Avenir cătră bătrânii lui Israil, zicând: „Ieri și alaltaieri căutați pre David ca să împărățască preste voi.

18. Și acum faceți, că Domnul au grăit pentru David, zicând: «În mâna robului Mieu, David, voi mântui pre norodul Mieu, Israil, din mâna celor de alt neam și din mâna tuturor vrăjmașilor lui»”.

19. Și au grăit Avenir și în urechile lui Veniamin, și au mers Avenir ca să grăiască în urechile lui David, în Hevron, toate ceale ce au plăcut întru ochii lui Israil și în ochii a toată casa lui Veniamin.

20. Și au venit Avenir la David, în Hevron, și cu dânsul doaozeci de bărbați, și au făcut David lui Avenir și bărbaților celor cu el ospăț.

21. Și au zis Avenir cătră David: „Scula-mă-voiu și mă voiu duce, și voiu aduna la domnul meu, împăratul, pre tot Israilul, și voiu face cu el legătură, și vei împărăți preste toate, câte poșteaste sufletul tău”. Și au slobozit David pre Avenir și s-au dus cu pace.

22. Și, iată, slugile lui David și Ioav vinea de la goană și prăzi multe aducea cu sine, și Avenir nu era cu David, în Hevron, că l-au fost slobozit pre el și s-au fost dus cu pace.

23. Și Ioav și toată oastea lui au venit, și s-au spus lui Ioav, zicând: „Au venit Avenir fiul lui Nir, la David, și l-au slobozit pre el, și s-au dus cu pace”.

24. Și au intrat Ioav la împăratul și au zis: „Căci ai făcut aceasta, iată, au venit la tine Avenir, și pentru ce l-ai slobozit și s-au dus cu pace?”

25. Au nu știi răutatea lui Avenir, feciorului lui Nir, că au venit ca să te înșeale, și să știe ieșirea ta și intrarea ta, și să știe toate câte faci tu?”

26. Și după ce s-au întors Ioav de la David, au trimis soli după Avenir, și l-au întors de la fântâna lui Seiram, și David nu știa.

27. Și întorcând pre* Avenir în Hevron, l-au abătut pre el Ioav la laturea porții, să vorbească cătră el cu vicleșug, și l-au lovit pre el acolo în flămânzare, și au murit pentru sângele lui Asail, fratelui lui Ioav.

28. Și auzind David după aceasta, au zis: „Nevinovat sânt eu și împărăția mea la Domnul, de acum și până în veac, de sângele lui Avenir, fiiului lui Nir.

29. Să vie preste capul lui Ioav și preste toată casa tătâne-său, și să nu lipsască din casa lui Ioav curgerea sâmanții, și lepros, și carele să razămă pre cârje,

*3 Împă. 2, 5

și carele să cază în sabie, și lipsit de pâine”.

30. Iară Ioav și Avesa, fratele lui, au omorât pre Avenir, pentru că el au fost omorât pre Asail, fratele lor, în Gavaon, în războiu.

31. Și au zis David cătră Ioav și cătră tot norodul cel cu el: „Rumpeți-vă hainele voastre, și vă încingeți cu saci, și plângeți înaintea lui Avenir”. Și împăratul David mergea după pat.

32. Și au îngropat pre Avenir în Hevron, și rădicând împăratul glasul său, au plâns preste groapa lui, și tot norodul au plâns pre Avenir.

33. Și au plâns împăratul pre Avenir și au zis: „Au cum moare Naval, moare Avenir?”

34. Mâinile tale nu s-au legat, și picioarele tale nu s-au băgat în obezi, nu te-ai apropiat ca Naval, înaintea fiilor nedreptății ai căzut”. Și s-au adunat tot norodul ca să-l plângă pre el.

35. Și au venit tot norodul ca să-l facă pre David să mânce pâine încă fiind zio, și s-au jurat David, zicând: „Acestea să-mi facă mie Dumnezeu, și acestea să-mi adaogă, că până nu va apune soarele nu voi gusta pâine, sau orice altă”.

36. Și au cunoscut tot norodul, și le-au plăcut lor toate câte au făcut împăratul înaintea a tot norodul.

37. Și au cunoscut tot norodul și tot Israilul în zioa aceea că nu au fost de la împăratul, ca să omoară pre Avenir, feciorul lui Nir.

38. Și au zis împăratul cătră slugile sale: „Au nu știți că povățuitoriu mare au căzut în zioa aceasta întru Israil?”

39. Și cum că eu sânt rudenie astăzi și pus de împăratul? Iară bărbații aceștia, fiii lui Saruiia, grei sânt mie. Să răsplătească Domnul celui ce face reale după răutatea lui”.

CAP 4

Vaana și Rihav, mai-marii ostașilor, dormind Evoste, i-au tăiat capul și l-au dus la David, pre carii, în loc de a-i dăru, au poruncit de i-au omorât.

1. i auzind levoste, fiul lui Saul, că au murit Avenir, feciorul lui Nir, în Hevron, au slăbit mâinile lui, și toți bărbații din Israil au încremenit.

2. Și era la levoste, fiul lui Saul, doi bărbați mai-mari preste turme, numele unuia Vaana, și numele celuia alt, Rihav, feciorii lui Remon Viroteanului, din fiii lui Veniamin, că Virotul să socotea al fiilor lui Veniamin.

3. Și au fugit viroteanii în Ghetem, și au nemernicit acolo până în zioa aceasta.

4. Și de la Ionatan, fiul lui Saul, au fost rămas un fecior rănit la picioare, fecior de cinci ani, pre acesta, când au venit veastea lui Saul și a lui Ionatan, fiului lui din Israil, l-au rădicat doica lui și au fugit, și grăbindu-să ea să fugă, au căzut

și s-au făcut șchiop, și numele lui era Memfivoste.

5. Și au mers fiii lui Remon Viroteanului, Rihav și Vaana, și pentru căldura zilii au intrat în casa lui levoste și el dormea în pat la amiazăzi.

6. Și portărița casii curăța grâu, și făcându-i să somn, au adormit, și Rihav și Vaana, frații, au trecut.

7. Și au intrat în casă, și levoste dormea în patul său, în camera sa, și lovindu-l pre el, l-au omorât, și i-au tăiat capul lui, și luând capul lui, s-au dus pre calea cea despre apus toată noaptea.

8. Și au adus capul lui levoste la David, în Hevron, și au zis cătră împăratul: „Iată, capul lui levoste, fiiului lui Saul, vrăjmașului tău, carele căuta sufletul tău, și au dat Domnul domnului nostru, împăratului, izbândă asupra vrăjmașilor săi, precum în zioa aceasta asupra lui Saul, vrăjmașul său, și asupra săminții lui.

9. Și răspunzind David lui Rihav și lui Vaana, fratelui lui, fiilor lui Remon Veriteanului, le-au zis lor: „Viu e Domnul, Cel ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdiia.

10.* Că cel ce mi-au spus mie zicând că au murit Saul și Ionatan, și el era ca un bun vestitoriu înaintea mea, și l-am prins pre el, și l-am omorât în Sichelag, căruia să cădea să-i dau dar pentru veaste bună.

11. Și acum, oameni răi au omorât pre om drept în casa lui, pre patul lui, și acum voi căuta sângele lui din mâinile voastre, și voi puiarde pre voi de pre pământ”.

12. Și au poruncit David slugilor sale, și i-au omorât pre ei, și le-au tăiat mâinile și picioarele lor, și i-au spânzurat deasupra șipotului, în Hevron. Iară capul lui levoste l-au îngropat în mormântul lui Avenir, feciorului lui Nir, în Hevron.

CAP 5

Ungându-să David împărat preste tot Israilul și izgonind pre ievuzei, au luat cetatea Sionului, unde, zidindu-și casă, au lăcuit, luându-și și alte muieri mai multe și fii născând. Pre cei de alt neam de doao ori îi bate.

1. i au mers toate neamurile lui Israil la David, în Hevron, și au zis cătră el:* „Iată, oasele tale și cărnurile tale noi.

2. Și ieri și alaltaieri, când au fost Saul împărat preste noi, tu erai cel ce povățuiai pre Israil. Și au zis Domnul cătră tine: «Tu vei paște pre norodul Mieu, Israil, și tu vei fi povățuitoriu preste norodul Mieu, Israil»”.

3. Și au venit toți bătrânii lui Israil la împăratul, în Hevron, și le-au făcut lor împăratul David legătură în Hevron înaintea Domnului, și au uns pre David împărat pres-

*Sus
1, 15

*1 Para.
11, 1

te tot Israilul.

***3 Împăr.** 4. Fecior de treizeci de ani era David când au început a împărăți,* și patruzeci de ani au împărțit.

2, 11

5. Șapte ani și șase luni au împărțit în Hevron preste Iuda, și treizeci și trei de ani au împărțit preste tot Israilul și preste Iuda, în Ierusalim.

6. Și au mers David și toți bărbații lui în Ierusalim la ievuseul cel ce lăcuia pământul, și s-au zis lui David: „Nu vei intra aici, că s-au pus împotriva orbii și șchiopii, zicând: că: «Nu va intra David aici»”.

7. Și au luat David îngrădirea Sionului, aceasta easte cetatea lui David.

8. Și au zis David în zioa aceea: „Tot cel ce va lovi pre ievuseu cu ascuțitul sabiei, și pre cei șchiopi, și pre cei orbi, carii urăsc sufletul lui David”. Pentru aceea să zice: „Orbii și șchiopii nu vor intra în Casa Domnului”.

9. Și au șezut David într-o îngrădire, și s-au chemat aceasta cetatea lui David, și o au zidit pre ea cetate împregiur de la margini, și casa sa.

10. Și mergea David crescând și mărimdu-să, și Domnul Atotțitiitorul era cu dânsul.

***1 Para.** 11.* Și au trimis Hiram, împăratul Tirului, soli la David, și leamne de chedru și meșteri de leamne și meșteri de zid de piatră, și au zidit casa lui David.

14, 1

12. Și au cunoscut David că l-au gătit pre el Domnul împărat preste Israil, și cum că s-au înălțat împărăția lui pentru norodul său, Israil.

***1 Para.** 13.* Și au mai luat încă David muieri și țiiitoare din Ierusalim, după ce au venit el din Hevron, și s-au mai născut lui David feciori și feate.

3, 1

2

14. Și aceastea sânt numele celor ce s-au născut lui în Ierusalim: Samus și Sovav și Natan și Solomon.

15. Și Ewear și Elisue și Nafic și Iefies.

16. Și Elisama și Elidas și Elifalat, Samae, Iesivat, Natan, Galamaan, Ievaar, Teisus, Elifalat, Naghed, Nafec, Ionatan, Leasamis, Vaalamat, Elifaat.

17. Și auzind cei de alt neam cum că David s-au uns împărat preste Israil, s-au suit toți cei de alt neam să caute pre David, iară David, auzind, s-au pogorât într-o îngrădire.

***1 Para.** 18.* Și cei de alt neam au mers și au tăbărât la Valea Titanilor.

14, 9

19. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „Sui-mă-voiu la cei de alt neam, și da-vei pre ei în mâinile mele?” Și au zis Domnul cătră David: „Suie-te, că, dând, voiu da pre cei de alt neam în mâinile tale”.

***Isaia**

28, 21

21. [a] În cea veachie easte: Și au zis David să-i arză pre ei

ceale de sus, și au tăiat pre cei de alt neam acolo. Și au zis David: „Rupt-au Domnul pre vrăjmașii miei cei de alt neam înaintea mea, precum să rump apele”. Pentru aceea, s-au chemat numele locului acela Deasupra Rupturilor.

21. Și au lăsat acolo pre dumnezeii săi, și i-au luat pre ei David, și bărbații cei cu el (a).

22. Și au mai adaos cei de alt neam a să sui, și au tăbărât în Valea Titanilor.

23. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „Sui-mă-voiu la cei de alt neam, și da-vei pre ei în mâinile mele?” Și au zis Domnul: „Nu te sui într-o întâmpinarea lor, întoarce-te de la ei și vei merge la ei aproape de cel plângătoriu.

24. Și va fi când vei auzi tu glasul clătirei pădurei plângătorului, atunci te vei pogorî la ei, că atunci va ieși Domnul înaintea ta să taie în războiu pre cei de alt neam”.

25. Și au făcut David precum i-au poruncit lui Domnul și au bătut pre cei de alt neam, de la Gavaon, până la pământul Gazira.

CAP 6

Aducând David sicriul legii din casa lui Aminadav, au omorât Domnul pre Oza, pentru că s-au atins de sicriu, și l-au lăsat în casa lui Avedara Gheteanul; iară după aceea, ducându-l în Ierusalim și jucând înaintea lui, Mehol, fata lui Saul, râde pre David pentru care pricină ea n-au mai născut fii.

1.* i au adunat David pre toți tinerii din Israil, ca la vro șaptezeci de mii. ***1 Para.** 13, 5

2. Și s-au sculat, și au mers David și tot norodul carele era cu el, și din boiarii lui Iuda s-au dus, ca să aducă de acolo sicriul lui Dumnezeu, preste carele s-au chemat numele Domnului puterilor, Celui ce șeade preste heruvimii cei de preste el.

3. Și au pus sicriul Domnului într-un car nou.

4.* Și l-au luat din casa lui Aminadav, celui din deal, și Oza și frații lui, fiii lui Aminadav, trăgea carul cu sicriul, și frații lui mergea înaintea sicriului. ***1 Împă.** 7, 1

5. Iară David și toți fiii lui Israil, jucând înaintea Domnului cu organe întocmite, cu tărie și cu cântări și cu canoane și cu alăute și cu tâmpine și cu țimbale și cu fluiere.

6. Și au venit până la ariile lui Nahor, și au întins Oza mâna sa preste sicriul lui Dumnezeu, ca să-l ție pre el, și l-au ținut, că-l cârnea boul.

7. Și s-au mâniat cu iuțime Domnul pre Oza, și l-au bătut acolo pre el Dumnezeu, pentru îndrăznire, și au murit acolo lângă sicriul Domnului, înaintea lui Dumnezeu.

8.* Și s-au mahnit David pentru că au tăiat Domnul pre Oza, și s-au chemat lo- ***1 Para.** 13, 11

de tot cu foc.

cul acela Tăierea lui Oza, până în zioa aceasta.

9. Și s-au temut David de Domnul în zioa aceea, zicând: „Cum va intra la mine sicriul lui Dumnezeu?”

10. Și nu au vrut David să bage la sine sicriul legii Domnului în cetatea lui David, ci l-au băgat pre el David în casa lui Avedara Gheteanului.

11. Și au șezut sicriul Domnului în casa lui Avedara Gheteanului trei luni, și au blagoslovit Domnul toată casa lui Avedara și toate ale lui.

12. Și s-au spus împăratului David, zicând că: „Au blagoslovit Domnul casa lui Avedara, și toate ale lui pentru sicriul lui Dumnezeu”.*

*1 Para.

15, 25 Și mergând David, au adus sicriul Domnului din casa lui Avedara în cetatea lui David, cu veselie.

*1 Para.

15, 26 13.* Și au fost cu el cei ce purta sicriul Domnului șapte ceate, și jervă de viței și de miei.

14. Și David răsună cu organe cu tot deadinsul înaintea Domnului și era îmbrăcat cu veșmânt luminos.

15. Și David și toată casa lui Israil au adus sicriul Domnului cu strigare și cu glas de trimbiță.

16. Și au fost când au sosât sicriul Domnului la cetatea lui David, Mehol, fata lui Saul, s-au plecat pre fereastră și au văzut pre împăratul David jucând și zicând cu alăuta înaintea Domnului, și l-au defăimat pre el întru inima sa.

17. Și au adus înlăuntru sicriul Domnului, și l-au pus la locul lui în mijlocul cortului care-l întinseasă David lui, și au adus David arderi de tot înaintea Domnului, și de pace.

18. Și după ce au săvârșit David a aduce arderile de tot și ceale de pace, au blagoslovit pre norod în numele Domnului puterilor.

19. Și au împărțit la tot norodul întru toată putearea lui Israil, de la Dan până la Versavee, și de la bărbat până la muiare, la fiștecarele câte o bucată de pâine și câte o bucată de carne friptă și câte o scovardă din tigaie, și s-au dus tot norodul fiștecarele la casa sa.

20. Și s-au întors David să blagoslovească casa sa, și ieșind Mehol, fata lui Saul, înaintea lui David, l-au blagoslovit și au zis: „Cum s-au mărit astăzi împăratul lui Israil, cel ce s-au descoperit astăzi înaintea ochilor slujnicilor robilor lui, cum să descopere unul din cei ce joacă?”

21. Și au zis David către Mehol: Înaintea Domnului voiu juca, și bine e cuvântat Domnul, Cel ce m-au ales pre mine mai mult decât pre tatăl tău și decât toată casa lui, ca să mă puie pre mine povățuitoriu preste norodul Său, Israil.

22. Și voiu juca și voiu sălta înaintea

Domnului, și mă voiu descoperi încă așa, și voiu fi netreabnic întru ochii tăi, și cu slujnicile de care ai zis mie cum nu mă voiu mări”.

23. Și Mehoolii, featei lui Saul, nu s-au născut prunc până în zioa în carea au murit.

CAP 7

Făgăduind David că va zidi casă Domnului, întâiu îl laudă Natan, prorocul, după aceea îl opreaște din porunca Domnului, ci i să făgăduiaște fiu, carele o va zidi, și să făgăduiaște Mesie, pentru care mulțemeaște David.

1. i au fost când au șezut împăratul în casa sa, și Domnul l-au odihnit pre el de toți vrăjmașii săi cei de primpregiur.

2. Și au zis împăratul către Natan, prorocul:* „Iată, eu lăcuiesc în casă de chedru, iară sicriul Domnului șeade în mijlocul cortului”.

*1 Par.
17, 1

3. Și au zis Natan către împăratul: „Toate câte sânt în inima ta mergi și le fă, că Domnul e cu tine”.

4. Și au fost în noaptea aceea, fost-au cuvântul Domnului către Natan, zicând:

5. „Mergi și zi către robul Mieu, David: «Aceasta zice Domnul: ‘Nu tu vei zidi Mie casă, în carea să lăcuiesc Eu.

6. Că nu am lăcuit în casă, din zioa în carea am scos pre fiii lui Israil din Egipt, până în zioa aceasta, ci am umblat în popas și în cort.

7. Întru toate care am petrecut cu tot Israilul, au grăit-am către vreun neam a lui Israil, căruia am poruncit să pască pre norodul Mieu, Israil, zicând: ‘Pentru ce nu Mi-ați zidit casă de chedru?’»

8. Și acum acestea vei grăi robului Mieu David: «Aceasta zice Domnul Atotțuitoriu:* ‘Luatu-te-am pre tine de la turma oilor, ca să fii tu povățuitoriu preste norodul Mieu, Israil.

*1 Împă.
16, 11
Psal.
77, 76

9. Și am fost cu tine întru toate oriunde ai umblat, și am pierdut pre toți vrăjmașii tăi de la fața ta, și te-am făcut numit după numele celor mari de pre pământ.

10. Și voiu pune loc norodului Mieu, Israil, și-l voiu răsădi pre el, și va lăcui deosăbi, și nu să va griji mai mult, și nu va mai adaoge fiul nedreptății a-l smeri pre el ca la început.

11. Din zilele în care am pus judecători preste norodul Mieu, Israil, și te voiu odihni pre tine de toți vrăjmașii tăi, și va spune ție Domnul că vei zidi Lui casă.

12.* Și va fi după ce să vor plini zilele tale, și vei dormi cu părinții tăi, voiu rădica sămânța ta după tine, carele va fi din pântecel tău, și voiu găti împărăția lui.

*3 Împă.
8, 19

13.* Acesta va zidi casă numelui Mieu, și voiu întări scaonul lui până în veac.

*3 Împă.
5, 5

14.* Eu voiu fi lui Tată, și el va fi Mie fiu, și de va face nedreptate, îl voiu muștra pre el cu toiagul bărbaților și cu băta-

*1 Par.
22, 10
Evrei
1, 5

ile fiilor omenеști.

Psal. 88, 4 [33] 37 15. Iară mila Mea nu o voiu depărta de la el, precum o am depărtat de la cei ce i-am depărtat de la fața Mea (a).

Evrei 1, 8 16. Ci credincioasă va fi casa lui și împărăția lui până în veac înaintea Mea, și scaonul lui să va îndrepta în veac'»”.

17. După toate cuvintele acestea, și după toată vederea aceasta, așa au grăit Natan cătră David.

18. Și întrând împăratul David, au șezut înaintea Domnului și au zis: „Cine sânt eu, Doamne al meu, Doamne, și carea e casa mea de m-ai iubit pre mine atâta?”

19. Și puțin m-am micșorat înaintea Ta, Doamne al meu, Doamne, că ai grăit pentru casa robului Tău, ca să fie îndelungată? Iară aceasta easte leagea omului, Doamne al meu, Doamne.

20. Și ce va mai adaoge David a mai grăi cătră Tine? Și acum Tu știi pre robul Tău, Doame al meu, Doamne.

21. Și pentru robul Tău ai făcut, și după inima Ta ai făcut tot binele acesta, să-l arăți robului Tău.

22. Pentru ca să Te măresc pre Tine, Doamne al meu; că nu easte ca Tine, și nu easte Dumnezeu afară de tine întru Toate, care am auzit cu urechile noastre.

23. Și ce neam altul pre pământ easte ca norodul Tău, Israil? Pre carele să-l fie povățuit Dumnezeu, ca să-l răscumpere Șie norod, ca să-i pui Tu nume, și să-i faci lucruri mari și luminate, ca să gonești Tu de la fața norodului Tău, pre carele l-ai răscumpărat Ție din Egipt neamuri și lăcașul.

24. Și Ți-ai gătit Ție pre norodul Tău, Israil să fie Ție norod până în veac, și Tu, Doamne, Te-ai făcut lor Dumnezeu.

25. Și acum, Doamne al meu, Doamne, cuvântul care l-ai grăit despre robul Tău și despre casa lui adevereaste-l până în veac (b), Doamne Atotțitoriule, Dumnezeuul lui Israil, fă precum ai grăit.

26. Și acum mărească-să numele Tău până în veac, și să se zică Domnul Atotțitoriul Dumnezeu preste Israil, și casa robului Tău, David, va fi îndreptată înaintea Ta.

27. Că Tu, Doamne Atotțitorule, Dumnezeuul lui Israil, ai descoperit urechiia robului Tău, zicând: «Casă voiu zidi ție!» Pentru aceea, au aflat robul Tău cu inima sa ca să se roage cătră Tine rugăciunea aceasta.

28. Și acum, Doamne al meu, Doamne, Tu ești Dumnezeu, și cuvintele Tale vor fi adevărate, că ai grăit despre robul Tău bunătățile acestea.

29. Și acum înceape și blagosloveaste casa robului Tău, ca să fie în veac înaintea Ta, că Tu, Doamne al meu, Doamne, ai grăit, și din

15. (a) În jidovie și în letinie easte: precum o am depărtat de la Saul, pre carele l-am depărtat de la fața Mea.

blagosloveniia Ta să se blagoslovească casa robului Tău, ca să fie în veac înaintea Ta”.

CAP 8

Biruințele lui David, care pre mulți împărați cărora israilteanii până aci le da dajde au biruit, și dătători de dajde i-au făcut. Veseliia lui Tou, împăratului Imat, pentru că au învins David pre Adraazar, împăratul lui Suva. Să numără mai-marii oștii lui David.

1. i au fost după aceasta, au lovit David pre cei de alt neam, și i-au înfrânt pre ei,* și au luat David cea osebită din mâna

*1 Para. 18, 1

celor de alt neam.

2. Și au bătut David pre Moav, și i-au împărțit pre ei cu fune culcându-i pre pământ, și doao funituri omorea, iară doao funituri ținea vii, și s-au făcut Moav lui David robi, aducându-i daruri.

3. Și au bătut David pre Adraazar, fiiul lui Raav, împăratul de la Suva, când au mers el să-și pună mâna sa preste râul Efratului.

4. Și au luat David de ale lui o mie de cară și șapte mii de călăreți și doaozeci de mii de bărbați pedestri, și au sfărmat David toate carăle, și și-au lăsat șie dintr-însăle o sută de cară.

5. Și au venit Siriia Damascului să ajute lui Adraazar, împăratului de la Suva, și au bătut David în Sir doaozeci și doao de mii de bărbați.

6. Și au pus David straje în Siriia cea cătră Damasc, și s-au făcut Sirul lui David robi, aducându-i daruri, și au păzit Domnul pre David ori încătro mergea.

7. Și au luat David lanțurile ceale de aur, care era la slugile lui Adraazar, împăratul de la Suva, și le-au adus în Ierusalim, care le-au luat Susachim, împăratul Egiptului, când s-au suit el în Ierusalim în zilele lui Rovoam, fiiul lui Solomon.

8. Și din Metevan și din cetățile ceale alese ale lui Adraazar, au luat împăratul David aramă multă foarte, cu aceasta au făcut Solomon marea cea de aramă, și stâlpii și scaldătorile și toate vasele.

9. Și au auzit Tou, împăratul din Imat, că au frâmp David toată putearea lui Adraazar.

10. Și au trimis Tou pre Ieduram, fiiul său, la împăratul David, ca să-l întreabe de ceale de pace, și să-l binecuvânteaze pre el pentru că au bătut pre Adraazar și l-au înfrânt, că el era împrotivnic lui Adraazar, și în mâinile lui era vasă de argint și vase de aur și vase de aramă.

11. Și acestea împăratul David le-au sfințit Domnului cu argintul și cu aurul, care l-au sfințit din toate cetățile care

25. (b) În Bibliia cea veachie nu să află acestea: Doamne Atotțitoriule, Dumnezeuul lui Israil.

le-au supus șie.

12. Din Idumeea și din Moav, și de la fiii lui Amon, și de la cei de alt neam, și de la Amalic, și din prăzile lui Adraazar, fiul lui Raav, împăratul de la Suva.

13. Și și-au făcut David nume, când s-au întors de au bătut pre idumeani în Ghevelem, ca la vro optsprăzece mii de bărbați.

14. Și au pus în Idumeea străji, întru toată Idumeea au pus tărie, și toți idumeanii s-au făcut robi împăratului, și au păzit Domnul pre David oriunde au mers.

15. Și au împărățit David preste tot Israilul, și făcea David judecată și dreptate la tot norodul său.

16. Și preste oaste mai mare Ioav, feciorul lui Saruiia, și Iosafat, feciorul lui Ahilud, mai mare preste ceale de adus-aminte.

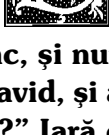
17. Și Sadoc, feciorul lui Ahitov, și Ahimeleh, feciorul lui Aviatar, preoți, și Sasa, logofăt.

18. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, sfeatnic, și Heleti și Feleti, și fiii lui David era mai-mari preste curte.

CAP 9

Dragostea carea au arătat David cătră Memfivoste, fiul lui Ionatan, căruia i-au înturnat toate țarinile lui Saul, care le stăpânea Siva, și i-au rânduit mâncare pururea la masa sa.

1. i au zis David: „De au rămas cineva din casa lui Saul, și voi face milă cu el pentru Ionatan”.

2. Și din casa lui Saul era un prunc, și numele lui Siva, și-l chemară pre el la David, și au zis împăratul cătră el: „Tu ești Siva?” Iară el au zis: „Eu, robul tău”.

3. Și au zis împăratul: „Au mai rămas-au vreun om din casa lui Saul, și voi face cu el mila lui Dumnezeu?” Și au zis Siva cătră împăratul: „Mai easte un fiu a lui Ionatan vătămat la picioare”.

4. Și au zis împăratul cătră el: „Unde easte acela?” Și au zis Siva cătră împăratul: „Iată, easte în casa lui Mahir, feciorul lui Amiil din Lodavar”.

5. Și au trimis împăratul David, și l-au luat pre el din casa lui Mahir, feciorul lui Amiil din Lodavar.

6. Și au venit Memfivoste, fiul lui Ionatan, feciorului lui Saul, la împăratul David, și căzind pre fața sa s-au închinat lui, și au zis David lui: „Memfivoste?” Iară el au zis: „Iată, robul tău!”

7. Și au zis David lui: „Nu te teame, că făcând voi face cu tine milă pentru Ionatan, tatăl tău, și voi da ție toată țarina lui Saul, tatălui tătâne-tău, și tu vei mânca pâne la masa mea pururea”.

8. Și închinându-să Memfivoste, au zis: „Cine sânt eu, robul tău, că ai căutat spre un câne mort ca mine?”

CAP 9 ȘI 10

9. Și chemând împăratul pre Siva, sluga lui Saul, au zis cătră el: „Toate câte sânt ale lui Saul și toată casa lui am dat fiului domnului tău.

10. Și vei lucra lui pământul tu și fiii tăi și robii tăi, și vei aduce fiului domnului tău pâni, ca să mănânce, iară Memfivoste, fiul domnului tău, va mânca pâne pururea la masa mea”. Și Siva avea cincisprăzece feciori și doazeci de robi.

11. Și au zis Siva cătră împăratul: „După toate câte au poruncit domnul meu, împăratul, robului său, așa va face robul tău”. Și Memfivoste mânca la masa lui David, ca unul dintră fiii împăratului.

12. Și Memfivoste avea un fiu mic, și numele lui, Miha. Și toți cei ce lăcuia în casa lui Siva au fost slugi lui Memfivoste.

13. Și Memfivoste lăcuia în Ierusalim, că el totdeauna mânca la masa împăratului, și el era șchiop de amândoașo picioarele sale.

CAP 10

Lino, împăratul amoniteanilor, după ce au batjocorit pre solii lui David, pre carii i-au fost trimis să mângăie pentru moartea tătâne-său, năimind oaste de la cinci împărați ai Siriei asupra lui David, s-au biruit de la David odată, și de altă dată.

1. i au fost după aceasta, au murit împăratul fiilor lui Amon, și au împărățit Anon, fiul lui, în locul lui.

2. Și au zis David: „Face-voiu milă cu Anon, fiul lui Naas, precum au făcut tatăl lui cu mine milă”. Și au trimis David să-l mângăie prin mâinile slugilor sale pentru tatăl lui, și au mers slugile lui David în pământul fiilor lui Amon.

3. Și au zis boiarii fiilor lui Amon cătră Anon, domnul lor: „Nu pentru că cinstește David pre tatăl tău înaintea ta au trimis la tine să te mângăie? Ci pentru ca să ceerce cetatea, și să o iscodească pre ea, și să o strice, pentru aceea au trimis David pre slugile sale la tine”.

4. Și au luat Anon pre slugile lui David, și le-au ras barbele jumătate, și le-au tăiat hainele jumătate până la șolduri, și i-au slobozit.

5. Și s-au spus lui David ce s-au întâmplat cu oamenii lui, și au trimis înaintea lor, că era oamenii batjocoriți foarte, și au zis împăratul: „Sedeți în Ierihon până ce vor creaste barbele voaste, și vă veți întoarce”.

6. Și au văzut fiii lui Amon că s-au rușinat norodul lui David și au trimis fiii lui Amon, și au năimit din Siria Vetraam și din Siria Suva și din Roov doazeci de mii de pedestrași, și de la împăratul lui Amalic Maaha, o mie de bărbați, și de la Istov, doasprăzece mii de bărbați.

7. Și auzind David, au trimis pre Ioav

și toată oastea cea tare.

8. Și ieșind fiii lui Amon, au rânduit războiu la ușa porții, iară Siria Suva și Roov și Istov și Amalic era deosăbi singuri în țarină.

9. Și văzind Ioav că s-au întors cătră el fața războiului din față și din dos, au ales din toți tinerii lui Israil și s-au rânduit asupra Siriei.

10. Iară celalalt norod care au rămas l-au dat în mâna lui Avesa, fratelui său, și s-au rânduit împotriva fiilor lui Amon.

11. Și au zis: „De va fi Siria mai tare decât mine, veți fi mie spre ajutoriu; iară de vor fi fiii lui Amon mai tari decât tine, te vom ajuta pre tine.

12. Îmbărbătează-te și să ne întărim pentru norodul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru, și Domnul va face ce va fi bine întru ochii Lui”.

13. Și s-au apropiat Ioav și norodul lui cu el la bătaie cătră Siria, și au fugit de la fața lui.

14. Și fiii lui Amon, văzind că au fugit Siria, au fugit și ei de la fața lui Avesa, și au intrat în cetate, și Ioav, întorcându-să de la fiii lui Amon, au venit în Ierusalim.

15. Și văzind Siria că au căzut înaintea lui Israil, s-au adunat într-un loc.

16. Și trimițind Adraazar, au strâns pre Siria cea dincolo de râul Halamac, și au venit în Elam și Sovac, mai-marele puterii lui Adraazar, înaintea lor.

17. Și s-au spus lui David, și au adunat pre tot Israilul, și trecând Iordanul au venit în Elam, și rânduiindu-să Siria împotriva lui David, au dat războiu asupra lui.

18. Și au fugit Siria de cătră fața lui Israil, și au ucis David din Siria șapte sute de cară și patruzeci de mii de călăreți, și pre Sovac, mai-marele oastei lui, l-au lovit și au murit acolo.

19. Și văzind toți împărații, slugile lui Adraazar, că au căzut înaintea lui Israil, de bunăvoie au mers cu Israil și i-au slujit lui, și s-au temut Siria a juta pre fiii lui Amon.

CAP 11

Când Ioav norocește bătea pre fiii lui Amon și ședea împrejurul Ravotului, David, șezind acasă, au preacurvit cu Virsaveea, muiarea lui Urie, carea vrând a o tăinu, adaoge a ucide pre bărbatul ei, și luându-o muiare și născându-i-să dintr-însa fiiu, întărâtă pre Domnul spre mânia.

*1 Para.
20, 1

1. * **S**i au fost după ce au trecut anul la vreamea ieșirii împăraților, au trimis David pre Ioav și pre slugile sale cu el, și pre tot Israilul, și au bătut pre fiii lui Amon, și au șezut împregiurul Ravotului, iară David au șezut în Ierusalim.

2. Și au fost de cătră seară, sculându-să David din așternutul său, umbla prin foișorul căsii împărătești, și au văzut din foișor pre o muiare scaldându-să, și muiarea era la chip frumoasă foarte.

3. Și trimițind David, au căutat pre muiare și au zis: „Au nu easte aceasta Virsavee, fata lui Eliav, muiarea lui Urie Heteului?”

4. Și au trimis David soli, și o au luat pre ea, și întrând la ea au dormit cu ea,* și după ce s-au curățit ea de necurăția ei și s-au întors la casa sa.

*Leviț.
15, 18

5. Și au luat în pânțele muiarea, și trimițind au dat de știre lui David și au zis: „Iată, eu sânt grea”.

6. Și au trimis David la Ioav, zicând: „Trimite la mine pre Urie Heteul”. Și au trimis Ioav pre Urie la David.

7. Și au venit Urie la împăratul și l-au întrebat: „În pace easte Ioav, și în pace easte norodul, și în pace easte războiul?”

8. Și au zis David cătră Urie: „Pogoară-te la casa ta și spală picioarele tale”. Și au ieșit Urie din casa împăratului, și i-au trimis lui mâncare împărătească.

9. Și au dormit Urie la ușa căsii împăratului cu toate slugile domnului său, și nu s-au pogorât în casa sa.

10. Și spusără lui David, zicând că: „Nu s-au pogorât Urie în casa sa”. Și au zis David cătră Urie: „Au nu vii tu din cale? Pentru ce nu te-ai pogorât în casa ta?”

11. Și au zis Urie cătră David: „Sicriiul și Israil și Iuda lăcuiesc în corturi, și domnul meu, Ioav, și slugile domnului meu pre fața pământului tăbărăsc, și eu să întru în casa mea să mănânc și să beau și să dorm cu muiarea mea? Viu e sufletul tău, de voiu face cuvântul acesta”.

12. Și au zis David cătră Urie: „Șezi aici încă astăzi, și mâne te voiu trimite”. Și au șezut Urie în Ierusalim în zioa aceea și a doao zi.

13. Și l-au chemat pre el David, și au mâncat înaintea lui, și au beut și l-au îmbătat, și au ieșit seara să doarmă la așternutul său cu slugile domnului lui, și nu s-au pogorât la casa sa.

14. Și s-au făcut dimineață, și au scris David carte la Ioav și o au trimis prin mâna lui Urie.

15. Și au scris în carte, zicând: „Pune pre Urie înaintea războiului celui tare, și vă întoarceți de cătră dânsul, ca să se rănească și să moară”.

16. Și au fost, când păzea Ioav cetatea, au pus pre Urie la locul unde știia că sânt bărbați mai tari.

17. Și au ieșit bărbații cetății, și să bătea cu Ioav, și au căzut din norod din slugile lui David, și au murit și Urie Heteul.

18. Și au trimis Ioav să înștiințeaze pre

David de toate lucrurile războiului, ca să le spuie împăratului.

19. Și au poruncit solului, zicând: „După ce vei sfârși toate cuvintele războiului și le vei spune împăratului,

20. Și va fi de să va aprinde mâniia împăratului și va zice ție: «Pentru ce v-ați apropiat să bateți cetatea? Au nu ați știut că vor săgeta de pre zid?

Jude. 21. Cine au lovit pre Avimeleh, feciorul lui Ierovaal, fiului lui Nir? Au nu o muiare au aruncat o bucată de pîiatră de moară de pre zid preste el și au murit în Tamasi? Pentru că s-au apropiat la zid?» Vei zice: «Și sluga ta, Urie Heteul, au murit»”.

22. Și au mers solul lui Ioav la împăratul în Ierusalim, și s-au dus și au spus lui David toate câte i-au poruncit Ioav și toate cuvintele războiului.

23. Și s-au mâniat David pre Ioav, și au zis David cătră sol: „Pentru ce v-ați apropiat la cetate ca să vă bateți? Au n-ați știut că vă vor bate de pre zid?

24. Cine au lovit pre Avimeleh, feciorul lui Ierovaal, au nu o muiare au aruncat de pre zid preste el o bucată de pîiatră de moară și au murit în Tamasi? Pentru ce v-ați apropiat la zid?”

25. Și au zis solul cătră David: „Pentru că au fost mai tari decât noi bărbații, și au ieșit asupra noastră la țarină, și i-am gonit pre ei până la ușa cetății.

26. Și au aruncat aruncătorii asupra slugilor tale de pre zid, și au murit din slugile împăratului, încă și robul tău Urie Heteul au murit”.

27. Și au zis David cătră sol: „Aceasta să spui lui Ioav: «Să nu fie rău întru ochii tăi cuvântul acesta, că uneori, întru acest chip, așa mănâncă sabiia, întăreaște războiul tău la cetate, și o surpă pre ea, și o supune pre ea»”.

28. Și auzind muiarea lui Urie că au murit Urie, bărbatul ei, au plâns pentru bărbatul ei.

29. Și după ce au trecut plânsul, au trimis David și o au adus pre ea în casa sa, și i s-au făcut muiare, și s-au născut lui fiu, și rău s-au arătat cuvântul care l-au făcut David întru ochii Domnului.

CAP 12

David cu pildă de la Natan, prorocul, certându-să, să judecă pre sine, de unde multe primejdii viitoare îi vestește Natan, prin care pârându-i rău de păcatul său, i să iartă greșala rămâind pedeapsa; și după ce moare pruncul, să naște Solomon; iară cetatea Gavatului cu mare izbândă să ia, și cununa de pre capul lui Molohom, împăratului, și pre norod rău l-au pedepsit.

1. i au trimis Domnul pre Natan, prorocul, la David, și au intrat la el, și i-au zis lui: „Spune-mi mie judecată? Doi oameni era într-o cetate, unul bogat, și unul sărac.

2. Și cel bogat avea turme și ciurzi multe foarte.

3. Iară cel sărac nu avea nimica, fără numai o mielusea mică, carea o cumpărasă, și o au ținut, și o au hrănit, și o au crescut împreună cu sine și împreună cu fiii săi, din pâinea lui mânca și din păharul lui bea, și în sânul lui dormea, și era lui ca o fiică.

4. Și venind un călătoriu la omul cel bogat, nu s-au îndurat să ia din turmele sale și din ciurzile sale, ca să facă străinului carele venisă la el, ci au luat mieluseaoa omului celui sărac, și o au făcut omului carele venisă la el”.

5. Și s-au mâniat David cu iuțime foarte pre om, și au zis David cătră Natan: „Viu e Domnul, că fiul morții easte omul carele au făcut aceasta.

6.* Și mieluseaoa o va plăti înșeptit, pentru că au făcut cuvântul acesta și pentru că nu i s-au făcut milă”.

*Iesir. 22, 1

7. Și au zis Natan cătră David: „Tu ești omul, carele au făcut aceasta? Acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Eu sânt Cel ce te-am uns pre tine împărat preste Israil, și Eu sânt Cel ce te-am mântuit din mâna lui Saul.

8. Și am dat ție casa domnului tău, și muierile domnului tău în sinul tău, și am dat ție casa lui Israil și a lui Iuda, și de sânt acestea puțin, voiu adaoge ție ca acestea.

9. Pentru ce ai urgisit cuvântul Domnului, ca să faci rău întru ochii Lui? Pre Urie Heteul l-ai omorât cu sabiia și pre muiarea lui o ai luat ție muiare, și pre el l-ai ucis cu sabiia fiilor lui Amon.

10. Și acum nu să va depărta sabiia din casa ta până în veac, pentru că M-ai urgisit pre Mine, și ai luat pre muiarea lui Urie Heteului, ca să-ți fie ție muiare».

11. Acestea zice Domnul: «Iată, Eu râdic asupra ta reale din casa ta, și voiu lua pre muierile tale înaintea ochilor tăi și le voiu da deaproapelui tău,* și să va culca cu muierile tale înaintea soarelui acestuia.

*Jos 16, 22

12. Că tu ai făcut întru ascuns, și Eu voiu face cuvântul acesta înaintea a tot Israilul, și înaintea soarelui acestuia»”.

13. Și au zis David lui Natan: „Păcătuit-am Domnului”. Și au zis Natan cătră David:* „Și Domnul au mutat păcatul tău, și nu vei muri.

*Sira. 47, 12

14. Iară pentru că întărâtând ai întărâtat pre vrăjmașii Domnului cu lucrul acesta, și fiul tău, carele s-au născut ție, cu moarte va muri”.

15. Și s-au dus Natan în casa sa, și au bătut Domnul pre pruncul carele l-au născut lui David muiarea lui Urie, și s-au bolnăvit.

16. Și s-au rugat David lui Dumnezeu pentru prunc, și au ajunat David ajun, și întrând au mas, și au dormit pre pământ.

17. Și au venit la el bătrânii casăi lui să-l scoale pre el de pre pământ, ci nu au vrut, nici au mâncat cu ei pâine.

18. Și au fost în zioa a șaptea, au murit pruncul, și s-au temut slugile lui David să-i spuie că au murit pruncul, că au zis: „Iată, când trăia încă pruncul am grăit cătră el, și nu au ascultat de glasul nostru, și cum vom zice cătră el că au murit pruncul, și va face reale”.

19. Și au priceput David că slugile sale șoptesc, au socotit că au murit pruncul, și au zis David cătră slugile sale: „Au murit-au pruncul?” Iară ei au zis: „Murit”.

20. Și sculându-să David de pre pământ, s-au spălat și s-au uns, și și-au schimbat hainele sale, și întrând în Casa lui Dumnezeu s-au închinat Lui, și au intrat în casa sa și au cerut pâine să mănca, și, puindu-i lui pâine, au mâncat.

21. Și au zis slugile lui cătră el: „Ce easte cuvântul acesta care l-ai făcut pentru prunc? Că până trăia încă pruncul, plângeai și ajunai și privegheai, iară după ce au murit pruncul, te-ai sculat și ai mâncat pâine și ai beut”.

22. Și au zis David: „Până când trăia încă pruncul, am ajunat și am plâns, că am zis: «Cine știe de mă va milui Domnul, și va trăi pruncul?»

23. Și acum au murit, pentru ce, dară, să ajun, au, doară, mai putea-l-voiu întoarce pre el? Eu voiu merge la el, iară el mai mult nu să va întoarce la mine”.

24. Și au mângăiat David pre Virsavee, muia-rea sa, și au intrat la ea, și au dormit cu ea, și au zemislit, și au născut fiiu, și au chemat numele lui Solomon, și Domnul l-au iubit pre el.

25. Și au trimis prin mâna lui Natan, prorocul, și au chemat numele lui Ieded, în cuvântul Domnului.

*1 Par. 20, 1

26.* Iară Ioav au dat războiu în Ravat asupra fiilor lui Amon, și au luat cetatea împărăției.

27. Și au trimis Ioav vestitoriu la David, și au zis: „Dat-am războiu în Ravat, și am luat cetatea apelor.

28. Și acum adună rămășițele norodului și tăbăreaște asupra cetății, și mai înainte o ia, ca să nu iau eu mai înainte cetatea și să se chiiame numele meu preste ea”.

29. Și au adunat David tot norodul și au mers în Ravat, și au dat războiu asupra ei, și o au luat.

30. Și au luat cununa lui Molohom, împăratului lor, de pre capul lui, cumpănitura ei era un talant de aur și de piatră scumpă, și au fost pusă pre capul lui David, și au luat din cetate prăzi multe foarte.

4. (a) Adecă: în toate zilele. 5. (b) În Bib. cea vea-

31. Și pre norodul cel dintru ea l-au scos afară și l-au pus la fereștrău și la ciulinii cei de fier și la cuțitele ceale de fier, și i-au trecut pre ei prin cărămidărie, și așa au făcut tuturor cetăților fiilor lui Amon, și s-au întors David și tot Israilul în Ierusalim.

CAP 13

Avesalom ospătându-să, omoară pre Amnon pentru că să amestecă cu soru-sa, Tamar, și mâniindu-să tatăl său, în trei ani au fost pribeag Avesalom la împăratul Ghedeur.

1. i au fost după aceasta, și Avesalom, fiiul lui David, avea o soră frumoasă la chip foarte, și numele ei era Tamar, și o au iubit pre ea Amnon, fiiul lui David.

2. Și să năcăjea Amnon, cât s-au bolnăvit pentru Tamar, soru-sa, căci era ea fecioară, și greu era întru ochii lui Amnon a face ei ceva.

3. Și avea Amnon un priaten, și numele lui era Ionatan, fiiul lui Samaa, fratelui lui David, și Ionatan era om înțelept foarte.

4. Și au zis lui: „Ce-ți easte de bolești așa, fiule al împăratului, dimineața, dimineața (a), spune mie”. Și au zis Amnon lui: „Pre Tamar, sora lui Avesalom, fratelui meu, eu o iubesc”.

5. Iară Ionatan au zis lui: „Culcă-te pre patul tău și te fă bolnav, și va intra tatăl tău să te vază, și să zici cătră el: «Să vie Tamar, soru-mea, și să-mi dea de mâncare, și să facă înaintea ochiilor miei (b) bucată, ca să văz și să mănânc din mâinile ei»”.

6. Și culcându-să Amnon, au bolit, și au intrat împăratul să-l vază, și au zis Amnon cătră împăratul: „Să vie Tamar, sora mea, și să sucească înaintea ochilor miei doi colăcei, și voiu mânca din mâinile ei”.

7. Și au trimis David la Tamar acasă, zicând: „Mergi în casa fratelui tău, Amnon, și fă lui de mâncare”.

8. Și au mers Tamar în casa lui Amnon, fratelui său, și el era culcat, și au luat făină și au frământat, și au sucit înaintea ochilor lui, și au copt colăceii.

9. Și luând tigaia în carea turna, au turnat înaintea lui, iară el nu au vrut să mănânce, și au zis Amnon: „Scoateți pre tot omul de la mine”. Și au scos pre tot omul de la el, și au zis Amnon cătră Tamar:

10. „Adă-mi înlăuntru în cămară mâncarea, și voiu mânca din mâna ta”. Și au luat Tamar colăceii care-i făcuse, și i-au dus înlăuntru, la Amnon, fratele său, la așternut.

11. Și i-au dat să mănânce, iară el s-au apucat de ea, și au zis cătră ea: „Vino de te culcă cu mine, sora mea”.

12. Iară ea au zis cătră el: „Nu, fratele meu, să nu mă smerești, că nu să va face așa

chie easte: doi colăcei.

în Israil, să nu faci nebuniia aceasta.

13. Și eu unde voi purta ocară mea? Și tu vei fi ca unul dintră cei fără de minte în Israil, și acum grăiaște, dară, către împăratul, că nu mă va opri de către tine”.

14. Și nu au vrut Amnon să asculte de cuvântul ei, și o au biruit pre ea, și o au smerit, și s-au culcat cu ea.

15. Și o au urât pre ea Amnon ură mare foarte, că mai mare era ura cu carea o au urât pre ea, decât dragostea, cu care o au iubit pre ea, și a zis ei Amnon: „Scoală-te și te du”.

16. Și au zis Tamar lui: „Ba, frate, că mai mare easte răul cel de apoi decât cel dintâiu care l-ai făcut cu mine, ca să mă scoți afară pre mine”. Și nu au vrut Amnon să asculte de cuvântul ei.

17. Și chemând pre sluga sa, carele era ispravnic preste casa lui, au zis către el: „Scoate pre aceasta afară de la mine și închide ușa după ea”.

18. Și ea era îmbrăcată cu haină pestriță, că așa să îmbrăca featele împăratului ceale fecioare cu îmbrăcămintele lor, și o au scos pre ea sluga lui afară și au închis ușa după ea.

19. Și luând Tamar cenușe, au pus pre capul său, și haina sa cea pestriță cu carea era îmbrăcată o au rupt, și puindu-și mâinile sale preste capul său, mergea și striga.

20. Și au zis către ea Avesalom, fratele ei: „Au, doară, Amnon, fratele tău, au umblat cu tine? Ci acum, sora mea, taci, că fratele tău easte, nu pune întru inima ta, ca să grăiești cuvântul acesta”. Și au șezut Tamar văduvă în casa lui Avesalom, fratelui său.

21. Și au auzit împăratul David toate cuvintele acestea, și s-au mâniat foarte, și nu au vrut să întristează duhul lui Amnon, fiului său, că-l iubea pre el, pentru că el era cel întâiu născut a lui.

22. Și nu au grăit Avesalom cu Amnon nici rău, nici bine, că urăse Avesalom pre Amnon, pentru că au smerit pre Tamar, sora lui.

23. Și au fost după doi ani de zile, când tunda lui Avesalom în Velasor, care să ține de Efraim, au chemat Avesalom pre toți fiii împăratului.

24. Și au venit Avesalom la împăratul și au zis: „Iată, tund robului tău, să mergă, dară, împăratul și slugile lui cu robul tău”.

25. Și au zis împăratul către Avesalom: „Cu fiul meu, să nu mergem noi toți, și să te îngreoiem”. Și l-au silit pre el, el nu au vrut să mergă, ci l-au blagoslovit pre el.

26. Și au zis Avesalom către el: „Deaca nu, să mergă cu noi Amnon, fratele meu”. Și împăratul i-au zis lui: „Pentru ce să mergă cu tine?”

27. Și l-au silit pre el Avesalom, și au slobozit pre Amnon și pre toți fiii împăratului cu el, și au făcut Avesalom ospăț, ca un ospăț împărătesc.

28. Și au poruncit Avesalom slugilor

sale, zicând: „Vedeți deaca să va veseli inima lui Amnon de vin, și voi zice către voi: «Bateți pre Amnon!», și-l omorâți, să nu vă teameți, că eu vă poruncesc voao, îmbărbătați-vă și fiți fiii puterii”.

29. Și slugile lui Avesalom au făcut lui Amnon precum le-au poruncit lor Avesalom, și sculându-să toți fiii împăratului, au șezut fieștecarele pre mușcoiul său, și au fugit.

30. Și au fost fiind încă ei pre cale, au venit veaste la David, zicând: „Bătut-au Avesalom pre toți fiii împăratului, și nici unul din ei nu au rămas”.

31. Și sculându-să împăratul, și-au rupt hainele sale și s-au culcat pre pământ, și toate slugile lui care sta împregiurul lui și-au rupt hainele sale.

32. Și răspunzind Ionadav, fiul lui Samaa, fratelui lui David, au zis: „Să nu gândească domnul meu, împăratul, că pre toți pruncii, fiii împăratului, i-au omorât, că numai Amnon singur au murit, că în gura lui Avesalom era pus din zioa în carea au smerit pre Tamar, sora lui.

33. Și acum să nu puie domnul meu, împăratul, în inima sa cuvântul acesta, zicând: „Toți fiii împăratului au murit”, că numai Amnon singur au murit.

34. Și Avesalom au fugit. Și sluga, străjeariul, au rădicat ochii săi, și au văzut, și, iată, norod mult vinea pre cale dinapoia lui din coastele muntelui la pogorâș, și mergând străjeariul au spus împăratului, și au zis: „Bărbați am văzut pre calea cea despre Oran, din partea muntelui”.

35. Și au zis Ionadav către împăratul: „Iată, fiii împăratului vin, după cuvântul robului tău, așa s-au făcut”.

36. Și au fost după ce au sfârșit a grăi, iată, fiii împăratului au sosit, și rădicând glasul său, au plâns. Încă și împăratul și toate slugile lui au plâns plângere mare foarte.

37. Iară Avesalom au fugit, și s-au dus la Tolmi, feciorul lui Emiud, împăratul Ghedsurei, în pământul Hamaahad, și au plâns împăratul David pentru fiul său în toate zilele.

38. Și Avesalom, fugind, s-au dus în Ghedsur, și au fost acolo trei ani.

39. Și au încetat împăratul David a goni pre Avesalom, că să mângăiasă pentru Amnon, căci au murit.

CAP 14

Prin o muiare înțeleaptă tecoiteană, chiiamă Ioav pre Avesalom din Ghedsur în Ierusalim, care n-au văzut fața împăratului doi ani, până n-au poruncit să arză holda lui Ioav.

1. i cunoscând Ioav, fiul lui Saruie, că inima împăratului s-au întors spre Avesalom,
2. Au trimis în Tecoe, și au luat de acolo pre o muiare înțeleaptă, și au zis

cătră ea: „Plânge și te îmbracă cu haine de jeale, și nu te unge cu untdelemn, și fii ca și o muiare carea jeleaște pre mort în multe zile.

3. Și să mergi la împăratul, și să grăiești cătră dânsul după cuvântul aceasta”. Și au pus Ioav cuvintele în gura ei.

4. Și venind muiarea tecoiteană la împăratul, au căzut pre fața sa la pământ, și s-au închinat lui, și au zis: „Mântuiaște, împărate, mântuiaște”.

5. Și au zis cătră ea împăratul: „Ce easte ție?” Iară ea au zis: „Muiare vădovă sânt eu, și au murit bărbatul meu.

6. Și avea roaba ta doi feciori și s-au sfădit amândoi în țarină, și nu au fost cine să-i despartă, și au lovit unul pre celalalt frate al său și l-au omorât.

7. Și, iată, s-au sculat toată familia asupra roabei tale, și au zis: «Dă pre cel ce au lovit pre fratele său, și-l vom omorî pre el pentru sufletul fratelui său, pre carele l-au omorât, și vom piiarde și pre moșteanul vostru». Și vor stânge cărbunele meu, carele au rămas, ca să nu puie bărbatului meu rămășiță și nume pre fața pământului”.

8. Și au zis împăratul cătră muiare: „Mergi sănătoasă la casa ta, și eu voiu porunci pentru tine”.

9. Și au zis muiarea tecoiteană cătră împăratul: „Preste mine, doamne, împărate al meu, să fie fărădelegea, și preste casa tătâne-mieu, iară împăratul și scaonul lui să fie nevinovat”.

10. Și au zis împăratul: „Cine easte cel ce grăiaște împotriva ta, și-l vei aduce la mine, și mai mult nu va adoage a să atinge de el”.

11. Și au zis muiarea: „Aducă-și aminte, dară, împăratul de Domnul Dumnezeu său, când să va aduna rudeniia sângelui să strige, și să nu piiarză pre fiul meu”. Și au zis: „Viu e Domnul, de va cădea din părul fiului tău pre pământ!”

12. Și au zis muiarea: „Să grăiască, dară, roaba ta cătră domnul meu, împăratul, cuvânt”. Și au zis: „Grăiaște!”

13. Și au zis muiarea: „Pentru ce ai socotit aceasta asupra norodului lui Dumnezeu, și pentru ce au grăit împăratul cuvântul acesta, ca cel ce greșeaște, ca să nu întoarcă împăratul pre cel gonit al său?”

*Iezechi. 18, 32 și nu va lua Dumnezeu suflet, și va socoti, ca să scoată de la El pre cel gonit.

15. Și acum, ce am venit a grăi cătră împăratul, domnul meu, cuvântul acesta, că mă va vedea norodul, și va zice roaba ta: «Grăiască, dară, cătră domnul meu, împăratul, că doară cumva va face împăratul cuvântul roabei sale”.

26. (a) Și era din zi în zi: adecă în tot anul să

16. Că va asculta împăratul, mântuiască pre roaba sa din mâna omului celui ce caută să mă piiarză pre mine și pre fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu,

17. Și va grăi roaba ta: «Să fie cuvântul domnului meu, împăratului, întru jertvă, că ca îngerul lui Dumnezeu, așa e domnul meu, împăratul, a auzi binele și răul, și Domnul Dumnezeuul tău va fi cu tine»”.

18. Și răspunzind împăratul, au zis cătră muiare: „Să nu ascunzi de cătră mine cuvântul de care eu te voiu întreba”. Și au zis muiarea: „Grăiască domnul meu, împăratul!”

19. Și au zis împăratul: „Au nu mâna lui Ioav întru toate acestea cu tine?” Și au zis muiarea cătră împăratul: „Viu e sufletul tău, doamne al meu, împărate, de easte de-a dreapta sau de-a stânga dintru toate câte au grăit domnul meu, împăratul, că robul tău, Ioav, el mi-au poruncit mie, și el au pus în gura roabei tale toate cuvintele acestea.

20. Pentru ca să învălesc fața cuvântului acestuia au făcut robul tău, Ioav, cuvântul acesta, și domnul meu, împăratul, easte înțelept, ca înțelepciunea îngerului lui Dumnezeu, a cunoaște toate ceale de pre pământ”.

21. Și au zis împăratul cătră Ioav: „Iată, am făcut ție după cuvântul tău acesta, mergi, întoarce pre pruncul Avesalom”.

22. Și căzind Ioav cu fața sa pre pământ, s-au închinat și au binecuvântat pre împăratul, și au zis Ioav: „Astăzi au cunoscut robul tău că am aflat har întru ochii tăi, doamne al meu, împărate, că au făcut domnul meu, împăratul, cuvântul robului său”.

23. Și sculându-să Ioav, s-au dus în Ghedsur și au adus pre Avesalom în Ierusalim.

24. Și au zis împăratul: „Să se întoarcă în casa sa și fața mea să nu o vază”. Și s-au întors Avesalom în casa sa și fața împăratului nu o au văzut.

25. Și ca Avesalom nu era om frumos în tot Israilul lăudat foarte, din talpele picioarelor lui și până în creștetul lui, nu era întru el prihană.

26. Și când tundea el capul său, și era din începutul zilelor, întru zile să tundea, că să îngreioa preste el, și tunzindu-să el (a), cumpănea părul capului lui doao sute de sicli, cu sicliul cel împărătesc.

27. Și s-au născut lui Avesalom trei feciori și o fată, și numele ei era Tamar (b), aceasta era muiare frumoasă foarte, și au fost muiare lui Rovoam, feciorului lui Solomon, și au născut lui pre Avie.

28. Și au șezut Avesalom în Ierusalim doi ani de zile, și fața împăratului nu o au văzut.

tundea o dată, că-l îngreioia părul. 27. (b) În cea veachie, în loc de Tamar, Mauha.

29. Și au trimis Avesalom la Ioav, să-l trimită pre el la împăratul, și nu au vrut să vie la el, și au trimis a doao oară la el, și nu au vrut să vie.

30. Și au zis Avesalom cătră slugile sale: „Vedeți în țarină partea lui Ioav, cea lipită de a mea, unde are el orz, meargeți și o aprindeți cu foc!” Și au ars slugile lui Avesalom holda lui Ioav cu foc.

31. Și au mers robii lui Ioav la el rumpându-și hainele sale și au zis: „Ars-au robii lui Avesalom holda cu foc”. Și sculându-să Ioav au venit la Avesalom acasă și au zis cătră el: „Pentru ce au ars slugile tale holda mea cu foc?”

32. Și au zis Avesalom cătră Ioav: „Iată, am trimis la tine, zicând: «Vino aici, și te voiu trimite la împăratul, zicând: ‘Pentru ce am venit din Tedsur? Bine era mie să fiu acolo, și acum, iată, fața împăratului nu am văzut, iară de easte întru mine nedreptate, omoară-mă’»”.

33. Și au intrat Ioav la împăratul și i-au spus lui, și au chemat pre Avesalom, și au intrat la împăratul și s-au închinat lui, și au căzut cu fața sa pre pământ înaintea feții împăratului, și au sărutat împăratul pre Avesalom.

CAP 15

Avesalom, agonisindu-și voirea norodului, scorneaște războiu asupra tătâne-său în Hevron, de carele fugind tătâne-său, puțini lasă cu sicriul; și întră alții să trimită Husi îndărăpt, să răsipească sfatul lui Ahitofel.

1. i au fost după aceastea, și și-au făcut șie Avesalom cară și călăreți, și cincizeci de bărbați să aleage înaintea lui.

2. Și au mânecat Avesalom, și au stătut spre mâna căii porții, și au fost când vinea la împăratul la judecată orice om carele avea judecată, striga cătră el Avesalom și zicea lui: „Din carea cetate ești tu?” Și zicea omul: „Dintru unul din neamurile lui Israil, robul tău”.

3. Și zicea cătră el Avesalom: „Iată cuvintele tale sânt bune și dreapte, ci nu easte de la împăratul cine (a) să te asculte?”

4. Și au zis Avesalom: „Cine mă va pune pre mine judecătoria pre pământ, și să vină la mine tot omul carele va avea price și judecată, și eu voiu face lui dreptate”.

5. Și au fost când să apropiia vreun om cătră dânsul și să închina lui, el întindea mâna sa și-l apuca pre el, și-l săruta.

6. Și au făcut după cuvintele aceastea Avesalom tuturor israilteanilor carii vinea pentru judecată la împăratul, și făcea Avesalom a sa inima bărbaților lui Israil.

7. Și au fost după patruzeci de ani, au zis Avesalom cătră tatăl său: „Să mă duc

3. (a) Rânduit.

CAP 14 ȘI 15

să plinesc făgăduința mea, carea am făgăduit Domnului în Hevron.

8. Că făgăduința au făgăduit robul tău când lăcuia în Ghedsur în Siriia, zicând: «Deacă întorcând mă va întoarce Domnul în Ierusalim, și voiu sluji Domnului»”.

9. Și au zis lui împăratul: „Pasă în pace!” Și sculându-să, au mers în Hevron.

10. Și au trimis Avesalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicând: „Când veți auzi voi glasul cornului, și veți zice: «Împărătit-au Avesalom în Hevron»”.

11. Și cu Avesalom au mers doao sute de bărbați din Ierusalim aleși, și au mers cu prostimea lor, și n-au știut tot cuvântul.

12. Și au trimis Avesalom și au chemat pre Ahitofel Galomoneanul, sfeatnicul lui David, din cetatea lui din Gola, când jertvea el jertvele, și s-au făcut unire tare, și norodul mergând să înmulțea cu Avesalom.

13. Și au venit vestitoriu la David, zicând: „S-au făcut inima bărbaților lui Israil după Avesalom”.

14. Și au zis David tuturor slugilor sale, care era cu el în Ierusalim: „Sculați-vă și să fugim, că nu easte noao mântuire de cătră fața lui Avesalom. Grăbiți a merge, ca să nu grăbească el, să ne prindă pre noi, și să aducă rău asupra noastră, și să bată cetatea cu ascuțitul sabiei”.

15. Și au zis slugile împăratului cătră împăratul: „După toate câte va aleage domnul nostru, împăratul, iată, slugile tale”.

16. Și au ieșit împăratul și toată casa lui cu picioarele lor după dânsul, și au lăsat împăratul zece muieri, țititoarele sale, ca să păzască casa.

17. Și au ieșit împăratul și toate slugile lui pedestri, și au stătut în casa cea departe.

18. Și toate slugile despre mâna lui mergea, și toți heretii și toți feletii și toți gheteei, șease sute de bărbați, carii au venit pedestri din Ghet, și mergea aproape de fața împăratului.

19. Și au zis împăratul cătră Eti Ghetel: „Pentru ce mergi tu cu noi? Întoarce-te și lăcuiaște cu împăratul, că străin ești tu, și căci ai și ieșit tu din locul tău.

20. Ieri ai venit, și astăzi te voiu sili să mergi cu noi? Și eu merg oriunde voiu merge, pasă și te întoarce, și întoarce pre frații tăi cu tine, și Domnul va face cu tine milă și adevăr”.

21. Și au răspuns Eti împăratului, și au zis: „Viu e Domnul, și viu e domnul mieu, împăratul, că în locul unde va fi domnul mieu, împăratul, ori în moarte, ori în viață, acolo va fi robul tău”.

22. Și au zis împăratul cătră Eti: „Vino, și treci cu mine!” Și au trecut Eti Ghetel și împăratul și toate slugile lui, și toată gloata ce era cu dânsul.

23. Și tot pământul plângea cu glas

mare și tot norodul mergea în pâraul Chedrilor, și împăratul au trecut pâraul Chedrilor, și tot norodul și împăratul mergea spre fața drumului către pustie.

24. Și iată și Sadoc, preotul, și toți leviții cu el, purta sicriul legii Domnului din Vetar, și au pus sicriul legii Domnului Dumnezeu, și s-au suit Aviatar, până ce au încetat tot norodul a să strânge din cetate.

25. Și au zis împăratul către Sadoc: „Întoarce sicriul lui Dumnezeu în cetate, că, de voi afla har în ochii Domnului, mă va întoarce și-mi va arăta mie pre el și frumseța lui.

26. Iară de va zice așa: «Nu te voiesc», iată, eu sânt, să facă mie după cum easte bine întru ochii Lui”.

27. Și au zis împăratul lui Sadoc, preotului: „Vedeți, tu te întoarce în cetate cu pace, și Ahimaas, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Aviatar, amândoi fiii voștri cu voi.

28. Vedeți, eu voi rămânea în Aravotul pustiei, până va veni cuvânt de la voi să-m spuie mie”.

29. Și au întors Sadoc și Aviatar sicriul lui Dumnezeu în Ierusalim, și au șezut acolo.

30. Iară David să suia pre suișul Muntelui Măslinilor, suindu-să și plângând, și cu capul acoperit, și el mergea desculț, și tot norodul cel cu el, bărbat cu capul descoperit, și să suia suindu-să și plângând.

31. Și s-au spus lui David, zicând: „Și Ahitofel e întră cei jurați cu Avesalom”. Și au zis David: „Dumnezeul meu răsipeaște sfatul lui Ahitofel”.

32. Și au sosit David până la Ros (b), unde s-au închinat acolo lui Dumnezeu, și, iată, au ieșit înaintea lui Husi, priiatinul cel mai ales a lui David, având haina sa rumptă și pământ pre capul său.

33. Și au zis David lui: „De vei merge cu mine, vei fi mie sarcină.

34. Iară de te vei întoarce în cetate și vei zice lui Avesalom: «Trecut-au frații tăi și împăratul, după mine au trecut tatăl tău, și acum sluga ta sânt eu, împărate, lasă-mă să trăiesc, sluga tătâne-tău am fost atunci, iară acum sânt robul tău». Și vei răsiپی sfatul lui Ahitofel.

35. Și, iată, acolo cu tine sânt Sadoc și Aviatar, preoții, și va fi tot cuvântul, care-l vei auzi din gura împăratului, îl vei spune lui Sadoc și lui Aviatar, preoților.

36. Iată, acolo cu ei doi fii a lor, Ahimaas, fiul lui Sadoc, și Ioanatan, fiul lui Aviatar, și veți trimite prin mâna lor la mine tot cuvântul carele veți auzi”.

37. Și au intrat Husi, priiatinul lui David, în cetate, și Avesalom atunci întră în Ierusalim.

CAP 16

Siva, pentru că au adus hrană și s-au deschilinit de

32. (a) Adecă: vârful muntelui.

sfatul lui Memfivoste, dobândește averile aceluiași, opreaște David să nu să ucidă Simei, ce-l blăstăma; Avesalom, întrând în Ierusalim, din sfatul lui Ahitofel, întră la țititoarele tătâne-său, înaintea ochilor tuturor.

1. **N**ară David au trecut puțintel de la Ros, și, iată, Siva sluga lui Memfivoste, au ieșit înaintea lui, și o păreachie de asini încărcați, și preste ei doao sute de pâini și ifi de smochine, și o sută de finice, și un foale de vin.

2. Și au zis împăratul către Siva: „Ce-s aceștia ție?” Și au zis Siva: „Asinii căsii împăratului, ca să șează preste ei, iară pâinile și finicile, ca să mănânce slugile, și vinul, ca să bea cei ce au slăbit în pustie”.

3. Și au zis împăratul: „Și unde easte fiul domnului tău?”* Și au zis Siva către împăratul: „Iată, șeade în Ierusalim, că au zis: «Astăzi vor întoarce mie toată casa lui Israil împărăția tatălui meu»”.

*Jos
19, 27

4. Și au zis împăratul către Siva: „Iată, toate câte sânt a lui Memfivoste ale tale să fie!” Și au zis Siva, închinându-să: „Să aflu har întru ochii tăi, doamne al meu, împărate!”

5. Și au venit împăratul David până la Vaurim, și, iată, ieșea de acolo un om din rudeniia căsii lui Saul, și numele lui era Simei, feciorul lui Ghira, au ieșit mergând și blăstâmând.*

*3 Împă.

6. Și aruncând cu pietri asupra lui David și asupra tuturor slugilor împăratului David, și era tot norodul, și toți cei tari de-a dreapta și de-a stânga împăratului.

2, 8

7. Și așa au zis Simei când blăstăma pre el: „Ieși, ieși, bărbatul singiurilor, și bărbat fără de leage.

8. Întors-au asupra ta Domnul tot sângele casii lui Saul, pentru că ai împărățit în locul lui, și au dat Domnul împărăția în mâna lui Avesalom, fiului tău, și, iată, tu, întru răutatea ta, că bărbatul sânghiurilor ești tu!”

9. Și au zis Avesa, fiul Saruiei, către împăratul: „Pentru ce blastămă acel căne mort pre domnul meu, împăratul? Treace-voiu și voiu lua capul lui”.

10. Și au zis împăratul către Avesa: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei? Lăsați-l pre el să blastăme așa, că Domnul au zis lui să blastăme pre David, și cine va zice: «Pentru ce faci așa?»”

11. Și au zis David către Avesa și către toate slugile sale: „Iată, fiul meu, cel ce au ieșit din pântecile meu, caută sufletul meu, cu cât mai vartos acum fiul lui lemini. Lăsați-l pre el să blastăme, că Domnul au zis lui.

12. Că, doară, va vedea Domnul smereniia mea și va întoarce mie bine pentru blăstămul lui în zioa de astăzi”.

13. Și au mers David cu toți bărbații lui pre cale, și Semeni mergea pre coastele

muntelui alături de el, mergând și blăstămând, și aruncând cu pietri asupra lui, și cu țărână spulberă.

14. Și au venit împăratul și tot norodul cel cu el osteniți, și răsuflară acolo.

15. Iară Avesalom și tot bărbatul lui Israil au intrat în Ierusalim, și Ahitofel cu el.

16. Și au fost când au venit priiatinul Husi cel bun a lui David la Avesalom, și au zis Husi către Avesalom: „Să trăiască împăratul!”

17. Și au zis Avesalom către Husi: „Aceasta e mila ta cu priiatinul tău? Pentru ce nu te-ai dus cu priiatinul tău?”

18. Și au zis Husi către Avesalom: „Ba, ci după acela (a) pre carele l-au ales Domnul și norodul acesta, și tot bărbatul lui Israil a lui voiu fi, și cu el voiu ședeă.

19. Și a doara cui eu voiu sluji? Au nu înaintea fiului lui? Precum am slujit înaintea tătâne-tău, așa voiu fi înaintea ta”.

20. Și au zis Avesalom către Ahitofel: „Faceți sfat ce vom face”.

21. Și au zis Ahitofel către Avesalom: „Întră la țiitoarele tătâne-tău, pre care le-au lăsat să păzască casa lui, și va auzi tot Israilul că ai rușinat pre tatăl tău, și să vor întări mâinile tuturor celor ce sânt cu tine”.

Sus 12, 11 22. Și au întins cort lui Avesalom la foișor, și au intrat Avesalom la țiitoarele tătâne-său, înaintea ochilor a tot Israilul.

23. Și sfatul lui Ahitofel, care-l da el în zilele ceale dintâiu, ca cum neștine ar fi întrebat cuvântul lui Dumnezeu, așa tot sfatul lui Ahitofel și la David și la Avesalom.

CAP 17

Husi răsipește sfatul lui Ahitofel de-a năvăli îndată asupra lui David și acesta vestește lui David prin soli, carele cu sfatul lui Husi treace Iordanul, pentru aceea, Ahitofel s-au spânzurat; trei priiateni aduc daruri lui David, ca nu cumva norodul lui, lipsindu-să, să slăbească.

1. i au zis Ahitofel către Avesalom: „Aleage-voiu mie doao-sprăzeace mii de bărbați, și mă voiu scula și voiu goni pre David într-această noapte.

2. Și voiu veni asupra lui, și el fiind ostent și cu mâinile slabe, voiu spăria pre el, și va fugi tot norodul cel cu el și voiu bate pre împăratul sângur.

3. Și voiu întoarce pre tot norodul la tine, precum să întoarce mireasa către bărbatul său, că sufletul numai a unui om cauți tu, și la tot norodul va fi pace”.

4. Și s-au părut drept cuvântul acesta întru ochii lui Avesalom și întru ochii tuturor bătrânilor lui Israil.

5. Și au zis Avesalom: „Chemați și pre Husi

18. (a) Voiu merge.

CAP 16 ȘI 17

a lui Arahi, și vom auzi și ce e și în gura lui”.

6. Și au intrat Husi la Avesalom, și au grăit Avesalom către dânsul, zicând: „După cuvântul acesta au grăit Ahitofel, face-vom după cuvântul lui? Iară de nu, grăiaște tu!”

7. Și au zis Husi către Avesalom: „Nu easte bun sfatul acesta care l-au dat Ahitofel de astădată”.

8. Și au zis Husi: „Tu știi pre tatăl tău și pre toți bărbații lui că sânt tari foarte, și sânt amărăți cu sufletul lor, ca o ursoaie lipsită de pui în țarină, și ca o scroafă sălbatecă în câmp, și tatăl tău e bărbat războinic și nu va lăsa să odihnească norodul.

9. Că, iată, el acum easte ascuns în vreun munte sau în vreun loc, și va fi când va cădea preste ei la început, și va auzi cel ce aude, și va zice: «S-au învins norodul cel de după Avesalom!»

10. Și el easte încă fiul puterii, a căruia inimă easte, ca inima leului topind să va topi, că știe tot Israilul că tatăl tău e tare, și fiii puterii toți cei ce sânt cu ei.

11. Așa-ți dau eu sfat, ca să aduni la tine tot Israilul, de la Dan până la Virsavee, ca năsipul mării de mult, și fața ta să meargă în mijlocul lor.

12. Și vom merge asupra lui ori în ce loc îl vom afla, și vom tăbări asupra lui cum cade roaoa pre pământ, și nu vom lăsa din el și din toți bărbații cei ce sânt cu el nici unul.

13. Și de să va trage în cetate, va lua tot Israilul funi asupra cetății aceia, și o vom trage până în părau, cât nu va rămânea acolo nici piatră”.

14. Și au zis Avesalom și tot Israilul: „Mai bun e sfatul lui Husi a lui Arahi decât sfatul lui Ahitofel”. Și Domnul au poruncit să răsipească sfatul cel bun a lui Ahitofel, ca să aducă Domnul preste Avesalom toate realele.

15. Și au zis Husi a lui Arahi către Sadoc și către Aviatar, preoții: „Așa și așa au sfătuit Ahitofel pre Avesalom și pre bătrâni lui Israil, și așa și așa am sfătuit eu.

16. Și acum trimiteți degrabă și dați știre lui David, zicând: «Să nu rămâi la noapte în câmpiile pustiei, ci grăbește și treci», ca nu cumva să pleace pre împăratul și pre tot norodul cel cu el”.

17. Iară Ionatan și Ahimaas sta la Fântâna lui Roghil, și au mers slujnica și le-au spus lor, iară ei au mers și au spus împăratului David, că nu să putea ivi să între în cetate.

18. Și i-au văzut pre ei o slugă și au spus lui Avesalom, și s-au dus amândoi curând și au intrat în casa unui om în Vaurimi, și era la el o groapă în curte, și s-au pogorât acolo.

19. Și au luat muiarea, și au întins acoperemânt preste fața gropii, și zbigea pre el arafot, și nu s-au știut cuvântul.

20. Și au venit slugile la muiare acasă, a lui Avesalom, și au zis: „Unde e Ahimaas și Ionatan?” Și le-au zis lor muiarea: „Trecură și puțână apă cerură”. Și n-au aflat și s-au întors în Ierusalim.

21. Și au fost după ce s-au dus, ei au ieșit din groapă, și s-au dus și au spus împăratului David, și au zis lui: „Sculați-vă și treaceți curând apa, că aceastea au sfătuit Ahitofel asupra voastră”.

22. Și s-au sculat David și tot norodul cel cu el și au trecut Iordanul până la lumina dimineții, până la unul nu au rămas care să nu fie trecut Iordanul.

23. Iară Ahitofel, văzând că nu s-au făcut sfatul lui, și-au înșelat asina sa și s-au sculat, și s-au dus la casa sa și la cetatea sa, și au dat porunci căsii sale, și s-au spânzurat și au murit, și s-au îngropat în mormântul tătâne-său.

24. Și David au trecut în Manaim, iară Avesalom au trecut Iordanul, el și tot bărbatul lui Israil cu el.

25. Și au pus Avesalom pre Amasai în locul lui Ioav preste puteri, și Amesai era fiul unui bărbat, anume Ieter Israilteanul, acesta au intrat la Avighea, fata lui Iese, sora Saruiei, mumei lui Ioav.

26. Și au tăbărât Avesalom și tot Israilul în pământul Galaadului.

27. Și au fost când au intrat David în Manaim, și Esvi, fiul lui Naas, din Ravotul fiilor lui Amon, și Mahir, fiul lui Amiil din Lodavar, și Verzei Galaaditeanul din Roghelim,

28. Au adus zece lăzi învăluite, și zece căldări și vase de lut și grâu și orz și făină și pielm și bob și linte și pâini.

29. Și miare și unt și oi și brânză de vaci, și au adus lui David și norodului celui cu el să mănânce, că au zis: „Norodul au flămânzit, s-au ostenit și au însătat în pustie”.

CAP 18

Avesalom, biruit fiind în războiu și fiind spânzurat de stăjeariu, l-au omorât Ioav; carea, auzind David, l-au plâns cu amar.

1. i au numărat David tot norodul cel ce era cu el, și au pus preste ei mai-mari preste mii și preste sute.

2. Și au trimis a treia parte din norod cu mâna lui Ioav, și a treia parte cu mâna lui Avesa, feciorul Saruiei, fratele lui Ioav, și a treia cu mâna lui Eti Gheteul, și au zis David cătră norod: „Ieșind, voi ieși și eu cu voi”.

3. Și zisără: „Să nu ieși, că de vom fugi, nu vor pune preste noi inimă, și de vom mu-

ri jumătate din noi, nu vor pune preste noi inimă, că tu ești ca noi zece mii. Și acum, mai bine va fi să fii tu noao în cetate ajutoriu, ca să ne ajuți”.

4. Și au zis cătră ei împăratul: „Ce va plăcea întru ochii voștri voi face”. Și au stătut împăratul de laturea porții, și tot norodul ieșea cu sutele și cu miile.

5. Și au poruncit împăratul lui Ioav și lui Avesa și lui Eti, zicând: „Țineți-mi mie pre pruncul Avesalom!” Și tot norodul au auzit pre împăratul poruncind tuturor boiarilor pentru Avesalom.

6. Și au ieșit tot norodul în dumbravă împotriva lui Israil, și s-au făcut războiu în dumbrava lui Efraim.

7. Și au căzut acolo norodul lui Israil înaintea slugilor lui David, și s-au făcut înfrângere mare în zioa aceea, ca la vro doaozeci de mii de bărbați.

8. Și s-au făcut acolo războiu răschirat preste fața a tot pământul, și pre mai mulți din norod au mâncat dumbrava decât sabiia în zioa aceea.

9. Și s-au întâmpinat Avesalom cu slugile lui David, și Avesalom era călare pre mușcoiul său, și au intrat mușcoiul supt desimea unui stăjeariu mare, și s-au încleștat capul lui în stejeariu, și au rămas spânzurat întră ceriu și întră pământ, și mușcoiul s-au dus de supt el.

10. Și au văzut un om și au spus lui Ioav, și au zis: „Iată, am văzut pre Avesalom spânzurat în stejeariu”.

11. Și au zis Ioav omului celui ce i-au spus: „Iată, deacă l-ai văzut, pentru ce nu l-ai bătut acolo la pământ, și eu Ț-aș fi dat ție zece sicli de argint și un brâu”.

12. Și au zis omul cătră Ioav: „De ai pune tu în mâinile mele o mie de sicli de argint, nu voi pune mâna mea pre fiul împăratului, că în urechile noastre au poruncit împăratul ție și lui Avesa și lui Eti, zicând: «Păziți-mi pre pruncul Avesalom!»»

13. Ca să nu faceți în suflet asupra lui nedreptate, și tot cuvântul nu să va ascunde de cătră împăratul, și tu ai sta dimpotivă”.

14. Și au zis Ioav: „Aceasta eu voi înceape, nu așa voi rămânea înaintea ta”. Și au luat Ioav trei săgeți în mâna sa și le-au înfipt în inima lui Avesalom, încă fiind el viu în inima stăjeariului.

15. Și l-au încungiurat zece slugi carii purta armele lui Ioav, și lovira pre Avesalom și-l omorâră.

16. Și au trâmbițat Ioav cu cornul și s-au întors norodul, ca să nu gonească dinapoia lui Israil, că nu să îndura Ioav de norod.

17. Și au luat pre Avesalom și l-au aruncat într-o prăpastie mare în dumbravă, într-o râpă mare, și au pus preste el grămadă de pietri mare foarte, și tot Israilul au

fugit om la lăcașul său.

18. Iară Avesalom, încă fiind viu, au luat și și-au pus șie stâlp în care s-au prins, în Valea Împăratului, că au zis că nu are el fecior ca să se pomenească numele lui, și au numit stâlpul pre numele său, și l-au chemat pre el Mâna lui Avesalom până în zioa aceasta.

19. Și Ahimaas, feciorul lui Sadoc, au zis: „Voiu alerga și voiu binevesti împăratului, că i-au făcut lui Domnul judecată din mâna vrăjmașilor lui”.

20. Și au zis Ioav lui: „Tu nu ești om de bune vești în zioa aceasta, și într-altă zi vei binevesti, iară în zioa de astăzi nu vei vesti bine, de vream ce au murit fiiul împăratului”.

21. Și au zis Ioav lui Husi: „Mergând, spune împăratului câte ai văzut” și s-au închinat Husi lui Ioav și s-au dus.

22. Și au adaos încă Ahimaas, feciorul lui Sadoc, și au zis cătră Ioav: „Și fie ce va fi, că voiu alerga și eu după Husi!” Și au zis Ioav: „Pentru ce să alergi tu, fiiul meu? Vino, că, de vei merge, nu-ți easte ție de folos veastea bună”.

23. Și au zis Ahimaas: „Numai ce voiu alerga”. Și au zis Ioav lui: „Aleargă!” Și au alergat Ahimaas pre calea șesului și au întrecut pre Husi.

24. Și David ședea întră doao porți și s-au dus străjeariul în cerdacul porții la zid și rădicându-și ochii săi, au văzut, și, iată, un om alergând sângur înaintea lui.

25. Și au strigat străjariul și au spus împăratului, și au zis împăratul: „De easte sângur, bune vești sânt în gura lui”. Și mergând, mergea și să apropiia.

26. Și au văzut străjeariul alt om alergând, și au strigat străjeariul cătră poartă și au zis: „Iată, și alt om aleargă sângur”. Și au zis împăratul: „Și acesta e bun vestitoriu”.

27. Și au zis străjariul: „Eu văz alergătura cea dintâiu ca alergătura a lui Ahimaas, feciorul lui Sadoc”. Și au zis împăratul: „Om bun e acesta și cu veaste bună vine”.

28. Și au strigat Ahimaas și au zis cătră împăratul: „Pace!” Și s-au închinat împăratului cu fața sa la pământ și au zis: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeuul tău, Cela ce au închis pre oamenii cei ce rădicasă mâna lor asupra domnului meu, împăratului”.

29. Și au zis împăratul: „Pace e pruncului Avesalom?” Și au zis Ahimaas: „Văzut-am mulțime mare veselindu-să, când au trimis Ioav, robul împăratului, pre robul tău, și n-am cunoscut ce e acolo”.

30. Și au zis împăratul: „Întoarce-te și stăi aici”. Și s-au întors și au stătut.

31. Și, iată, Husi după el au venit și au zis împăratului: „Veaste bună aduc domnului meu, împăratului, că au făcut judecată ție Domnul astăzi din mâna tuturor celor ce s-au sculat asupra ta”.

32. Și au zis împăratul cătră Husi: „Easte pace pruncului Avesalom?” Și au zis Husi: „Fie

ca pruncul acesta vrăjmașii domnului meu, împăratului, și toți câți s-au sculat asupra lui cu reale”.

33. Și s-au turburat împăratul și s-au suit în foișorul cel deasupra porții, și au plâns și așa au zis când plângea pre el: „Fiiul meu, Avesalom, fiiul meu, fiiul meu, Avesalom, cine va da moartea mea pentru tine? Eu pentru tine, (a)* Avesaloame, fiiul meu, fiiul meu!”

*Jos
19, 4

CAP 19

David, mișcându-să de cuvintele lui Ioav, înceată a plânge pre Avesalom și, iertând pre vrăjmașii săi, și-i întoarce, și de bărbații lui Iuda să duce în Ierusalimul lui Semei, care să roagă, îi iartă, și pre Memfivoste iarăși priimindu-l, îi poruncește să împartă țarina cu Siva. Își ia zioa bună de la Verzeli, fiind lângă sine pre Hamaam. Iară Israil să ceartă tare cu Iuda pentru David.

1. i s-au spus lui Ioav, zicând: „Iată, împăratul plânge și să tânguiaște pentru Avesalom”.

2. Și s-au făcut mântuirea în zioa aceea în jeale la tot norodul, că au auzit norodul în zioa aceea, zicând că: „Să întristează împăratul pentru fiiul său”.

3. Și s-au furișeat norodul în zioa aceea a intra în cetate, cum să furișează norodul cel ce să rușinează când fuge de la războiu.

4. Și împăratul au ascuns fața sa și au strigat împăratul cu glas mare, zicând: „Fiiul meu, Avesalom, Avesalom, fiiul meu, fiiul meu”.

5. Și au intrat Ioav la împăratul în casă și au zis: „Rușinat-ai astăzi feațele tuturor robilor tăi celor ce te-au scos de la moarte pre tine astăzi, și sufletul fiilor tăi și al featelor tale, și sufletul muierilor tale și sufletul a țititoarelor tale,

6. Iubind pre cei ce te urăsc pre tine și urând pre cei ce te iubesc, și ai arătat astăzi că nu-ți easte ție de boiarii tăi, nici de slugi, că am cunoscut astăzi că, de ar fi trăit Avesalom, toți noi astăzi am fi morți, că acesta era drept întru ochii tăi.

7. Și acum te scoală și ieși afară, și grăiaște la inimile robilor tăi, că pre Domnul m-am jurat că, de nu vei ieși afară astăzi, nu va rămânea om cu tine în noaptea aceasta. Și vei cunoaște că mai mare e ție răul acesta decât tot răul ce ț-au venit ție din tinerețele tale până acum”.

8. Și s-au sculat împăratul și au șezut în poartă, și la tot norodul au vestit, zicând: „Iată, împăratul șeade în poartă”. Și au venit tot norodul înaintea împăratului la poartă. Iară Israil au fugit om în lăcașul său.

9. Și era tot norodul pricindu-să întru toate neamurile lui Israil, zicând: „Împăratul David ne-au mântuit pre noi de toți

33. (a) Să fiu murit.

vrăjmașii noștri și el ne-au scos pre noi din mâna celor de alt neam, și acum au fugit de pre pământ și de la împărăția sa de Avesalom.

10. Și Avesalom, pre carele l-am uns preste noi, au murit în războiu, și acum pentru ce voi tăceți a întoarce pre împăratul?” Și cuvântul a tot Israilul au venit la împăratul.

11. Și împăratul David au trimis la Sadoc și la Aviatar, preoții, zicând: „Grăiți cătră bătrânii lui Iuda, zicând: «Pentru ce întârziiați a întoarce pre împăratul la casa sa?»” Și cuvântul a tot Israilul au venit la împăratul, în casa lui:

12. «Și frații miei sânteți voi, oasele mele și carnea mea, voi, și pentru ce întârziiați a întoarce pre împăratul la casa lui?»

13. Și ziceți lui Amesai: «Au nu osul meu și carnea mea ești tu? Și acum acestea să facă mie Dumnezeu și acestea să-mi adaogă, de nu vei fi tu mai-mare preste oaste înaintea mea în toate zilele, în locul lui Ioav!»

14. Și au plecat inima a tot omului lui Iuda, ca a unui om, și au trimis la împăratul, zicând: „Întoarce-te, tu și toți robii tăi!”

15. Și s-au întors împăratul și au venit până la Iordan, și bărbații lui Iuda au venit în Gargaala, ca să meargă întru întâmpinarea împăratului, ca să treacă pre împăratul Iordanul.

3 Împă. 2, 8 16. Și au grăbit Semei, feciorul lui Ghira, fiiului lui Iemini, din Vaurini, și s-au pogorât cu bărbații lui Iuda întru întâmpinarea împăratului David.

17. Și o mie de bărbați cu el din neamul lui Veniamin, și Siva, sluga casii lui Saul, și cincisprăzece fii ai lui cu el și doazeci de slugi ai lui cu el, și au trecut Iordanul înaintea împăratului, și au slujit slujba, ca să treacă pre împăratul.

18. Și au trecut trecătoarea, ca să scoale casa împăratului și ca să facă ce e drept întru ochii lui, iară Semei, feciorul lui Ghira, au căzut preste fața sa înaintea împăratului, când au trecut el Iordanul.

19. Și au zis cătră împăratul: „Să nu-mi socotească mie domnul meu fărădelegea, și să nu-ți aduci aminte de nedreptățile care Ț-au făcut robul tău în zioa în carea ieșea domnul meu, împăratul, din Ierusalim, ca să le pună împăratul în inima sa.

20. Că au cunoscut robul tău că eu am păcătuit, și, iată, eu am venit astăzi mai înainte decât tot Israilul și decât casa lui Iosif, ca să mă pogor întru întâmpinarea domnului meu, împăratului”.

21. Și au răspuns Avesa, feciorul Saruiei, și au zis: „Au pentru aceasta nu să va omorî Semei, pentru că au blăstămat pre unsul Domnului?”

22. Și au zis David: „Ce e mie și voao, fiii Saruiei, pentru ce vă faceți astăzi mie împotrivnici? Astăzi nu să va omorî nici un om din Israil, că nu știu de voiu împărăți eu astăzi preste Israil”.

23. Și au zis împăratul cătră Semei: „Nu vei muri”. Și s-au jurat lui împăratul.

24. Și și Memfivoste, feciorul lui Ioanatan, fiiului lui Saul, s-au pogorât întru întâmpinarea împăratului și n-au grijit picioarele sale, nici și-au tăiat unghile sale, nici și-au tocmit mustața sa, și hainele sale nu și-au spălat, din zioa în care s-au dus împăratul, până în zioa în care au venit el cu pace.

25. Și au fost când intra în Ierusalim întru întâmpinarea împăratului, și i-au zis lui împăratul: „Pentru ce nu ai mers cu mine, Memfivoste?”

26. Și au zis Memfivoste cătră împăratul: „Domnul meu, împărate, robul meu m-au înșelat, că au zis sluga ta lui: „Pune șeaoa pre asină și să încalec și să merg cu împăratul!” Că șchiop e robul tău.

27.* Și au grăit rău de robul tău cătră domnul meu, împăratul, și domnul meu, împăratul, ** ca ingerul lui Dumnezeu, și fă ce e bine întru ochii tăi.

*Sus

12, 3

Sus

14, 17

28. Că nu au fost toată casa tătâne-mieu fără numai oameni de moarte înaintea domnului meu, împăratului, iară tu ai pus pre robul tău întră cei ce mânâncă din masa ta, și ce îndreptare mai easte mie, sau ce pociu striga încă cătră împăratul?”

**1 Împăr.

29, 9

29. Și au zis lui împăratul: „Pentru ce mai grăiești încă cuvintele tale? Zis-am: «Tu și Siva împărțiți țarina!»”

30. Și au zis Memfivoste cătră împăratul: „Și toate să le ia după ce au venit domnul meu, împăratul, cu pace la casa sa”.

31. Și Verzeli Galaaditeanul s-au pogorât din Roghelim și au trecut cu împăratul Iordanul, ca să-l petreacă pre el Iordanul.

32.* Iară Verzeli era om bătrân foarte, fiu de optzeci de ani, acesta au hrănit pre împăratul când lăcuia el în Manaim, că era om mare foarte.

*3 Împă.

2, 7

33. Și au zis împăratul cătră Verzeli: „Tu treci cu mine, și eu voiu hrăni bătrânețele tale cu mine în Ierusalim”.

34. Și au zis Verzeli cătră împăratul: „Câte sânt zilele anilor vieții mele, ca să mă suiu cu împăratul în Ierusalim?”

35. Om de optzeci de ani sânt eu astăzi, au, doară, cunoaște-voiu întră bine și întră rău? Au cunoaște-va încă robul tău ce va mânca sau ce va bea? Au auzi-voiu încă glasul cântătorilor? Au al cântăreațelor? Și pentru ce să mai fie robul tău sarcină preste domnul meu, împăratul?”

36. Căci puțin va trece robul tău Iordanul cu împăratul, și pentru ce-mi răsplătește mie împăratul răsplătirea aceasta?”

37. Să se întoarcă, dară, robul tău și să moriu în cetatea mea, lângă mormântul tatălui meu și a mumei mele.

38. Și, iată, robul tău Hamaam, fiul meu,

va trece cu domnul meu, împăratul, fă cu el ce e bine întru ochii tăi”. Și au zis împăratul: „Cu mine să treacă Hamaam, și eu voi face cu el ce e bine întru ochii miei, și oricâte vei pofti de la mine voi face ție”.

39. Și au trecut tot norodul Iordanul, și împăratul au trecut, și au sărutat împăratul pre Verzeli și bine l-au cuvântat pre el, și s-au întors la casa sa.

40. Și au trecut împăratul în Galgala și Hamaam au trecut cu el, și tot norodul lui Iuda au trecut cu împăratul, și încă jumătate din norodul lui Israil.

41. Și, iată, tot omul lui Israil au venit la împăratul și au zis cătră împăratul: „Pentru ce te-au furat pre tine frații noștri, bărbații lui Iuda? Și au trecut pre împăratul și casa lui Iordanul? Și toți bărbații lui David cu dânsul”.

42. Și au răspuns tot bărbatul lui Iuda cătră bărbații lui Israil și au zis: „Căci să apropie de mine împăratul și pentru căci așa te-ai mâniaat pentru cuvântul acesta? Au, doară, mâncare am mâncat de la împăratul, au dare au dat? Au rădicare au rădicat noao?”

43. Și au răspuns bărbatul lui Israil bărbatului lui Iuda și au zis: „Zece mâni sânt mie întru împăratul, și cel întâiu născut eu sânt, au tu? Încă și întru David sânt mai mult decât tine și pentru ce m-ai batjocorit și nu s-au socotit cuvântul meu cel dintâiu cătră Iuda, ca să întorc pre împăratul meu?” Și s-au întărit cuvântul bărbatului lui Iuda mai mult decât cuvântul bărbatului lui Israil.

CAP 20

Ioav, cu fratele său Avesai, gonind pre Savee, fiul lui Vohori, care scornea vrajbă asupra lui David în Israil, ucide în drum pre Amesai. Mai pre urmă, trimițindu-să preste zid, de la norodul cetății Evel, capul lui Savee, să departă de la cetate.

1. i au fost acolo un fiu fără de leage, și numele lui Savee, feciorul lui Vohori, bărbat iemeneu, și au trâmbițat cu cornul și au zis: „Nu easte noao parte în David, nici moștenire noao întru fiul lui Iese, om la lăcașurile tale, Israile”.

2. Și s-au suit tot omul lui Israil de după David după Savee, feciorul lui Vohori, iară bărbații lui Iuda s-au lipit de împăratul lor, de la Iordan și până la Ierusalim.

3. Și au intrat David în casa sa în Ierusalim, și au luat împăratul ceale zece muieri, țiitoarele sale, pre care le-au fost lăsat să păzască casa, și le-au dat pre acealea în casă de pază, și le-au hrănit, și la eale n-au intrat, și au fost închisă până la zioa morții lor, văduve trăind.

4. Și au zis împăratul cătră Amesai: „Chiamă-mi pre bărbatul lui Iuda pe a treia zi, să fii și tu aici”.

CAP 19 ȘI 20

5. Și au mers Amesai să chiiame pre Iuda, și au întârziat din vremea care i-au rânduit lui David.

6. Și au zis David cătră Amesai: „Acum mai rău ne va face Savee, feciorul lui Vohori, decât Avesalom, și acum tu ia cu tine slugile domnului tău și aleargă după dânsul, ca nu cumva să-și afle cetăți tari și să scape dinaintea ochilor noștri.

7. Și au ieșit după dânsul Avesai și bărbații Ioav și Hereti și Feleti, și toți cei tari, și au ieșit din Ierusalim să aleargă după Savee, feciorul lui Vohori.

8. Și ei lângă piatra cea mare, cea din Gavaon, și Amesai au intrat înaintea lor, și Ioav era încins cu haina îmbrăcăminte sale, și preste ea încinsă sabie care spânzura preste coapsa lui în teaca ei, și sabiia au ieșit și au căzut.

9. Și au zis Ioav lui Amesai: „Sănătos ești tu, fratele meu?”* Și mâna cea dreaptă a lui Ioav au prins de barba lui Amesai ca să-l sărute. *3 Împă. 2, 5

10. Și Amesai n-au păzit sabiia cea din mâna lui Ioav și l-au lovit pre el Ioav cu ea în flămânzare, și s-au vărsat mațele lui pre pământ, și a doao oară nu l-au lovit și au murit, iară Ioav și Avesai, fratele lui, au alergat după Savee, feciorul lui Vohori.

11. Și un bărbat din slugile lui Ioav au stătut lângă dânsul și au zis: „Cine e cel ce pofteaște pre Ioav? Și cine e a lui David după Ioav?”

12. Iară Amesai, mort tăvălit în sânge în mijlocul călii, și văzind un om că sta tot norodul, au mutat pre Amesai din cale în țarină și au pus preste el haină, că au văzut cum că tot cel ce vinea pre lângă el sta.

13. Și au fost după ce l-au mutat din cale, au mers tot bărbatul lui Israil după Ioav ca să aleargă după Savee, feciorul lui Vohori.

14. Și au trecut întru toate neamurile lui Israil, la Evel și la Vetmaha, și toți cei din Hari; și din toate cetățile s-au adunat și au mers după el.

15. Și s-au dus și l-au încungiurat pre el în Evel și în Fermaha, și au făcut șanț asupra cetății și au stătut în zidul cel dinainte, și tot norodul carele era cu Ioav socotea să surpe zidul.

16. Iară o muiare înțeleaptă au strigat de pre zid și au zis: „Auziți, auziți, spuneți lui Ioav să se apropie până aici și voi grăi cătră el”.

17. Și s-au apropiat Ioav cătră ea, și au zis muiarea: „De ești tu, Ioav?” Iară el au zis: „Eu”. Și i-au zis lui: „Auzi cuvintele roabei tale”. Și au zis Ioav: „Auz, eu sânt”.

18. Și au grăit, zicând: „Cuvânt au grăit dintâiu, zicând: «Întrebând să întreabe în Evel și în Dan». De au lipsit ceale ce au pus

credincioșii lui Israil: «Întrebând, întreabă în EVEL!» Și: «Așea au zis!»

19. De au lipsit, și eu sânt dintră cei ce țin pacea întră putearnicii lui Israil, iară tu cerci a omorî cetatea și maica cetăților întru Israil, pentru ce prăpădești moștenirea Domnului?”

20. Și au răspuns Ioav și au zis: „Departate de la mine, departate de la mine să fie să o prinzi și să o strici.”

21. Nu easte așea cuvântul, ci un om din muntele lui Efraim, Savee, feciorul lui Vohori, numele lui, au rădicat mâna sa asupra împăratului David, dați-mi pre acela sânțur, și mă voiu duce deasupra cetății”. Și au zis muiarea cătră Ioav: „Iată, capul lui să va arunca la tine preste zid”.

22. Și au intrat muiarea la tot norodul și au grăit cătră toată cetatea cu înțălepiciunea ei, ca să taie capul lui Savee, feciorul lui Vohori, și l-au tăiat și l-au aruncat la Ioav, și au trâmbițat cu cornul și s-au răsipit de la cetate tot omul la lăcașurile sale, și Ioav s-au întors în Ierusalim, la împăratul.

Sus 18 [8], 16 23. Și Ioav era mai-mare preste toată putearea lui Israil, iară Vaneas, feciorul lui Iodae, preste hereti și preste feleti.

24. Și Adoneram preste bir, iară Iosafat, feciorul lui Ahilut, pomenitoriu.

25. Și Susa, logofăt, și Sadoc și Aviatar, preoți.

26. Și încă și Iras a lui Iari era preot lui David.

CAP 21

Vrând a întoarce David foametea cea de trii ani carea au fost trimisă pentru tirăniia lui Saul asupra gavaoniteanilor, după cearerea lor le dă rămășițele lui Saul, afară de Memfivoste, să se răstignească, a căroră oasă poruncește să se îngroape cu a lui Saul și a lui Ionatan. Să pomenesc și patru războa[ie] a lui David asupra celor de alt neam.

1. i s-au făcut foamete în zilele lui David trei ani unul după altul, și au căutat David fața Domnului și au zis Domnul: „Pre Saul și pre casa lui strâmbătatea, cu moartea sânțurilor lui, pentru că au omorât pre gavaoniteani”.

Isus N. 9, 16 2. Și au chemat împăratul David pre gavaoniteani și au zis cătră ei. Iară gavaoniteanii nu sânt fiii lui Israil, ci sânt din sânțele amoreului, și fiii lui Israil au jurat lor, și au cercat Saul să-i ucidă pre ei, pentru rāvna ce avea el spre fiii lui Israil și a lui Iuda.

3. Și au zis David cătră gavaoniteani: „Ce voi face voao? Și cu ce voi îmblânzi, ca să binecuvântați moștenirea Domnului?”

4. Și au zis lui gavaoniteanii: „Nu easte no-

17. (a) În cea veachie să află: Și-l mântui pre el Avesa.

ao pentru argint sau pentru aur, cu Saul și cu casa lui, și nu easte noao ca să omorâm vreun om din tot Israilul”. Și au zis: „Ce veți zice voi voi face voao”.

5. Și ei zisără cătră împăratul: „Omul acela carele ne-au contenit pre noi și ne-au gonit pre noi, și au cugetat să ne piiardă pre noi, să-l piiardem pre el, ca să nu stea el în tot hotarul lui Israil.

6. Dați noao șapte bărbați din fiii lui și să-i spânzurăm pre ei Domnului în Gavaonul lui Saul, aleși Domnului”. Și au zis împăratul: „Eu voi da”.

7. Și s-au făcut milă împăratului de Memfivoste, fiul lui Ionatan, feciorul lui Saul,* pentru jurământul Domnului, cel întră ei și întră David și întră Ionatan, feciorul lui Saul.

*1 Împă.
18, 1

8. Și au luat împăratul pre cei doi fii a Resfei, featei lui Aiia, pre carii i-au născut lui Saul, pre Ermoni și pre Memfivoste, și pre cei cinci feciori ai Meholiei, featei lui Saul, pre carii i-au născut lui Esdriil, feciorului lui Verzei, a lui Maulati.

9. Și au dat pre ei în mâna gavaoniteanilor și i-au spânzurat pre ei în munte, înaintea Domnului, și au căzut acolo acești șapte într-un loc, iară ei s-au omorât în zilele ceale mai dintăiu ale seacerii, când încep a să săcera orzurile.

10. Iară Resfa, fata lui Aiia, au luat sac și și l-au așternut pre piază la începutul seacerii orzurilor, până au picat preste ei apă din ceriu, și n-au lăsat pasările ceriului să odihnească preste ei zioa și fierile țarinii noaptea.

11. Și s-au spus lui David toate câte au făcut Resfa, fata lui Aiia, țititoarea lui Saul.

12. Și au mers David și au luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiului lui, de la oamenii fiilor lui Iavis Galaad,* care-i furasă pre ei din ulița Vetsanei, că acolo au fost pus pre ei cei de alt neam în zioa în carea au bătut cei de alt neam pre Saul în Ghelvue.

*1 Împă.
31, 12

13. Și au adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiului lui, și au adunat oasele celor spânzurați.

14. Și au îngropat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiului lui, și oasele celor spânzurați în pământul lui Veniamin, alătura în mormântul lui Chis, tatălui lui, și au făcut toate câte au poruncit împăratul, și s-au milostivit Dumnezeu spre pământ după aceasta.

15. Și au mai făcut războiu cei de alt neam cu Israil, și s-au pogorât David și slugile lui cu el, și s-au bătut cu cei de alt neam și s-au ostenit David.

16. Iară Iesfi, carele era din nepoții lui Raza,* a căruia suliță cumpănea trei sute de sicli cumpănitură de aramă, și el era încins cu sabie și socotea să lovească pre David.

*1 Împă.
17, 7

17. Și Avesa, feciorul Saruiei, i-au ajutat, (a) și au lovit pre cel de alt neam și l-au

omorât, atunci au jurat bărbații lui David, zicând: „Nu vei mai ieși cu noi la războiu, ca să nu stângi lumina lui Israil”.

1 Para. 8, 4 18. Și după aceasta, iară s-au făcut războiu în Ghet cu cei de alt neam, atunci au bătut Sevoha al lui Asmatoti pre Sef, cel ce era din nepoții lui Rafa.

19. Și s-au mai făcut războiu în Rov cu cei de alt neam, și au bătut Eleanan, feciorul lui Ariorghim Vetleemiteanul, pre Goliat Ghetuul, iară coada sulii lui era ca sulul țesătorilor.

20. Și s-au mai făcut încă războiu în Ghet, și era un bărbat din Madon, și deagetele mâinilor și deagetele picioarelor lui șeasă și șeasă, doaozeci și patru la număr, și acesta era din cei născuți din Rafa.

21. Și au ocărât pre Israil și l-au bătut pre el Ionatan, feciorul lui Semei, fratele lui David.

22. Acești patru s-au născut strănepoți uriașilor în Ghet, din casa lui Rafa, și au căzut în mâna lui David și în mâna slugilor lui.

CAP 22

Cântarea lui David de mulțămintă, pentru că s-au mântuit de toți nepriiatini săi.

1. i au grăit David Domnului cuvintele cântării aceștia, în zioa în care l-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul, și au zis:

Psal. 17, 3 2. „Doamne, piatra mea și tăria mea și scăparea mea.

3. Dumnezeu meu păzitoriu va fi mie și voi nădăjdui spre Dânsul, apărătoriu meu și cornul mântuirii mele, ajutoriu meu și scăparea mântuirii mele, de cel nedrept mă va mântui.

Psal. 17, 4 4. Lăudând, voi chema pre Domnul, și de vrăjmașii miei mă voi mântui.

5. Că m-au cuprins durerile morții și râurile fărădelegii m-au turburat.

6. Durerile morții m-au încungiurat, întâmpinatu-m-au greutățile morții.

7. Întru năcazul meu voi chema pre Domnul și cătră Dumnezeu meu voi striga, și va auzi din besearica cea sfântă a Sa glasul meu și strigarea mea întru urechile Lui.

8. Și s-au clătit și s-au cutrămurat pământul, și temeliile ceriului împreună s-au turburat și s-au clătit, că S-au mâniat pre dânsule Domnul.

9. Suiu-s-au fum întru mânia Lui și foc din gura Lui va mânca, cărbuni s-au ațitat de la Dânsul.

10. Și au plecat ceriurile și S-au pogorât, și negură supt picioarele Lui.

11. Și au șezut preste heruvimi și au zburat, și S-au arătat preste aripile vânturilor.

12. Și au pus întunearec ascunderea Lui îm-

pregiurul Lui cortul Lui, întrunearecul apelor au îngrășeat în norii văzduhurilor.

13. Din strălucirea cea dinaintea Lui s-au ațitat cărbuni de foc.

14. Tunat-au din ceriu Domnul, și Cel Înalt Și-au dat glasul Său.

15. Și au trimis săgeți și au răsipit pre ei, și au fulgerat fulger și i-au turburat pre ei.

16. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temeliile lumii de certarea Domnului, de suflarea duhului mâniei Lui.

17. Trimis-au dintru înălțime și m-au luat, rădicatu-m-au din ape multe.

18. Mântuitu-m-au de vrăjmașii miei cei tari, de cei ce mă urăsc pre mine, că s-au mai întărit decât mine.

19. Întâmpinatu-m-au ei în zioa necazului meu și au fost Domnul întărirea mea.

20. Și m-au scos întru largime și m-au izbăvit, că bine au voit întru mine.

21. Și mi-au răsplătit mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

22. Că am păzit căile Domnului și n-am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.

23. Că toate judecățile Lui înaintea mea sânt, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

24. Și voi fi fără de prihană cu Dânsul și mă voi păzi de fărădelegea mea.

25. Și-mi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

26. Cu cel cuvios, cuvios vei fi, și cu omul cel desăvârșit, desăvârșit vei fi.

27. Și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărăptnic Te vei îndărăptnici.

28. Și pre norodul cel sărac vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

29. Că Tu ești luminătoriu meu, Doamne, și Domnul îmi va lumina întunearecul meu.

30. Că întru Tine voi alerga sprinten, și întru Dumnezeul meu voi trece zidul.

31. Dumnezeu meu, fără prihană e calea Lui, cuvântul Domnului cu foc lămurit scuti-toriu easte tuturor celora ce nădăjduiesc spre Dânsul.

32. Cine easte Dumnezeu afară de Domnul, și cine easte făcătoriu afară de Dumnezeul nostru?

33. Cel Tare, Carele mă întărește cu putea-re, și au pus fără de prihană calea mea.

34. Cel ce pune picioarele mele ca ale cerbului, și preste ceale înalte mă pune.

35.* Cel ce învață mâinile mele la războiu, și sfarmă arc de aramă în brațele mele.

36. Și ai dat mie scuteală de mântuirea mea, și ascultarea Ta m-au înmulțit pre mine.

37. Lărgit-ai pașii miei supt mine și n-au slăbit picioarele mele.

38. Goni-voiu pre vrăjmașii miei și voiu prinde pre dânsii, și nu mă voiu întoarce până ce voi sfârși pre ei.

*Psal. 143, 1

39. Și voiui frânge pre dânșii și nu să vor scula, și vor cădea supt picioarele mele.

40. Și mă vei întări cu putere spre războiu, împiedeca-vei pre cei ce să scoală asupra mea supt mine.

41. Și al vrăjmașilor miei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

42. Striga-vor, și nu easte cine să-i ajute, cătră Domnul și nu i-au auzit pre ei.

43. Și am zdrumicat pre ei ca țărâna pământului, ca tina din drumuri i-am suptiiat pre ei.

44. Și mă vei izbăvi de sabiia noroadelor, păzi-mă-vei cap neamurilor, norodul pre care n-am cunoscut au slujit mie.

45. Fiii străini au mințit mie, cu auzul urechii m-au ascultat.

46. Fiii străini să vor lăpăda și vor șchiopa din cărările lor.

47. Viu e Domnul și binecuvântat e Păzitoriul meu, și Să va înălța Dumnezeuul meu, Păzitoriul mântuirii mele!

48. Tare e Domnul, Cel ce dă izbândiri mie și au supus noroade supt mine.

49. Și m-au scos pre mine de la vrăjmașii miei,* și de la cei ce să scoală asupra mea mă vei înălța, de omul nedrept mă vei izbăvi.

*Psal.
17, 49

*Roma.
15, 9

50.* Pentru aceasta, mă voiui mărturisi Ție, Doamne, întru neamuri, și numelui Tău voiui cânta.

51. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului Tău, lui David, și săminției lui până în veac”.

CAP 23

Cuvintele ceale mai de pre urmă ale lui David și înșămnarea bărbaților lui cei viteaji.

1. i aceastea sânt cuvintele lui David, ceale mai de pre urmă. Credincios e David, fiul lui Iese, și credincios bărbat pre carele

l-au sculat Domnul preste unsul Dumnezeuului lui Iacov, și cuvioși psalmii lui Israil:

2. „Duhul Domnului au grăit întru mine, și cuvântul Lui pre limba mea.

3. Zice Dumnezeuul lui Israil, mie au grăit Păzitoriul lui Israil: «Pildă am grăit: Întru oameni cum veți întări frica lui Dumnezeu?»

4. Și în lumina lui Dumnezeu dimineața, să răsară soarele dimineața, nu au ieșit din lumină, și ca din ploaie otava din pământ.

5. Că nu e așea casa mea, cu Cel Tare, că legătură veacinică au pus mie, gata în toată vremea, păzită, că toată mântuirea mea și toată voia întru Domnul, că nu va odrăsli cel fără de leage.

6. Ca un ghimp scos toți aceștia, că nu cu mâna să vor prinde.

7. Și omul nu să va osteni cu ochii și mulțime de fier și de lemn de sulițe, și în foc cu ardere vor arde întru rușinea lor”.

*1 Para.
19, 10

8.* Aceastea sânt numele celor tari a lui David: Ievoste Hananeul, cel mai întâiu al

celor trei easte; Adinon Aoneanul, acesta au scos sabiia sa asupra opt sute de răniți odată.

9. Și după el: Elsanon, feciorul fratelui tătâne-său, fiul lui Dudi, unul dintru cei trei tari carii era cu David când au ocărât el pre cei de alt neam, și cei de alt neam să adunasă acolo la războiu, și au fugit omul lui Israil de cătră fața lor.

10. El s-au sculat și au bătut pre cei de alt neam, până ce s-au ostenit mâna lui și s-au lipit mâna lui de sabie, și au făcut Domnul mântuire mare în zioa aceea, și norodul s-au întors după el numai a dezbrăca.

11. Și după acesta, Samaia, feciorul lui Asa Aruhieul, care, când s-au adunat cei de alt neam în Tiriia, unde era o parte de țarină plină de linte, și norodul au fugit de la fața celor de alt neam,

12. Au stat ca un stâlp în mijlocul părții aceiia și o au mântuit, și au bătut pre cei de alt neam, și au făcut Domnul mântuire mare.

13. Și s-au pogorât trei din cei treizeci de boiari și s-au pogorât în Cason, la David, în peștera lui Odolam, când ceata celor de alt neam tăbărâsă în valea lui Rafaim.

14. Și David era atunci în apărare, și tabăra celor de alt neam era atunci în Vitleem.

15. Și, poftind David, au zis: „Cine-mi va da din fântâna cea din Vitleem, carea easte lângă poartă?” Și tabăra celor de alt neam atunci era în Vitleem.

16. Și acei trei mari au rupt tabăra celor de alt neam și au scos apă din fântâna din Vitleem, carea easte lângă poartă, și o au luat și s-au întors la David, și n-au vrut să o bea, ci o au vărsat Domnului.

17. Și au zis: „Departa de la mine să fie, Doamne, a face aceasta, au bea-voiu sângele bărbaților celor ce s-au dus cu sufletul lor?” Și n-au vrut să o bea. Aceasta au făcut cei trei tari.

18. Și Avesa, fratele lui Ioav, feciorul Saruiei, acesta era cel mai întâiu întru cei trei, și acesta au rădicat sulița sa asupra trei sute de răniți și era numit întru cei trei.

19. Într-acei trei au fost mărit și căpetenie, și până la cei trei n-au ajuns.

20. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, acesta era bărbat care făcuse multe și mari fapte din Caveseil, și acesta au ucis pre cei doi feciori a lui Ariil Moaviteanul, și acesta s-au pogorât și au ucis leul în mijlocul groapei în zioa omătului.

21. Acesta au ucis pre un bărbat eghiptean, om vederos, și în mâna eghipteanului era suliță ca un lemn de punte, și s-au pogorât la el cu un toiag, și au apucat sulița din mâna eghipteanului și l-au omorât pre el cu sulița lui.

22. Aceastea au făcut Vaneas, feciorul lui Iodae, și numele lui întru cei trei tari.

23. Întru cei trei mărit, și la acei trei

n-au ajuns și l-au pus pre el David preste auzurile sale. Și aceastea sânt numele celor tari ai împăratului David:

24. Asail, fratele lui Ioav, acesta e unul dintru cei treizeci. Elsanan, feciorul lui Duda, fratelui tătâne-său, din Vitleem.

25. Sema Rudeul.

26. Helis Cheloteanul, Iras, feciorul lui Isca Tecoiteanul.

27. Aviezer Anotiteanul, Mevone Asotiteanul.

28. Ehlon Ahiteanul, Noere Netofatiteanul.

29. Eli, feciorul lui Vana, numit Netofatiteanul, Eti, fiul lui Riva din Gavaa, a lui Veniamin.

30. Vaneas Faratoniteanul, Uri de la Nalali, al Gheii.

31. Ariil, feciorul Aravoteanului, Zaor Varsamiteanul.

32. Eliasa, feciorul Lavoniteanului, Vasac, al lui Gonii, a lui Ionatan fecior.

33. Sama Aroriteanul, Ahean, feciorul lui Arata Araturiteanul.

34. Elitalat, feciorul lui Maahi, Eliav, feciorul lui Ahitofel Gheloniteanul.

35. Asare Carmileanul, a lui Ure, feciorul Azvii.

36. Igala, feciorul lui Natan, și Voan, feciorul lui Agarin.

37. Elah Amaniteanul, Ghelore Viroteul, purtătorul armelor lui Ioav, feciorului Saruiei.

38. Iras Etireul.

39. Și Uriia Heteul, de toți treizeci și șapte.

CAP 24

David, certându-să de la Gad, prorocul, pentru că a numărat norodul, din trei pedeapse își alege ciumă, și murind în norod de dimineața pînă în vreama prânzului șeptezeci de mii, să roagă David Domnului și, îndemnându-l, Gad, prorocul, rădică oltariu în ariia lui Orna Evuzeul și înceată ciuma.

1. i au adaos mâniia Domnului a să aprinde întru Israil și au mișcat pre David întru dâșii, zicând: * „Pasă, numără pre Israil

*1 Para.
21, 1

și pre Iuda”.

2. Și au zis împăratul cătră Ioav, mai-marele puterii, carele era cu dânsul: „Mergi, dară, prin toate neamurile lui Israil și ale lui Iuda, de la Dan pînă la Virsavee, și numără norodul și voiu ști numărul norodului”.

3. Și au zis Ioav cătră împăratul: „Domnul Dumnezeul tău să adaogă norodul cât este acum, și de o sută de ori atâta să vază ochii domnului meu, împăratului, iară domnul meu, împăratul, pentru ce voiaste cuvântul acesta?”

4. Și au biruit cuvântul împăratului la Ioav și la mai-marii puterii, și au ieșit Ioav și marii oastei de la împăratul ca să numere pre norodul lui Israil.

5. Și au trecut Iordanul și au tăbărât în Aroir, de-a dreapta cetății ceii din mijlocul vălii lui Gad și a lui Eliezer.

6. Și au venit în Galaad și în pământul Tavasom și Iton, care este Adase, și au

CAP 23 ȘI 24

mers în Danidan și au încungiurat Sidonul.

7. Și au venit în Mapsarul Tirului și în toate cetățile eveului și ale hananeului, și au mers spre răsăritul lui Iuda, în Virsavee.

8. Și au umblat în tot pământul și, după noao luni și doaozeci de zile, au sosit la Ierusalim.

9. Și au dat Ioav numărul cercetării norodului la împăratul, și au fost în Israil opt sute de mii de bărbați tari, carii purta sabiia, iară bărbații lui Iuda, cinci sute de mii, bărbați războinici.

10. Și au lovit inima lui David pre el după ce au numărat norodul, și au zis David cătră Domnul: „Greșit-am foarte făcând cuvântul acesta și acum, Doamne, rădică fărădelegea robului Tău, că foarte nebuneaste am lucrat!”

11. Și s-au sculat David dimineața, și au fost cuvântul Domnului cătră Gad, prorocul, văzătorul, zicând:

12. „Mergi și grăiaște cătră David, zicând: «Aceasta zice Domnul: ‘Trei rădic Eu asupra ta, și-ț alege una dintru acealea și voiu face ție’»”.

13. Și au intrat Gad la David, și i-au spus și i-au zis lui: „Alege-ți ce să ți să facă, au să vie trei ani foamete în pământul tău, au trei luni să fugi tu dinaintea vrăjmașilor tăi și ei să te gonească, au trei zile să fie moarte în pământul tău? Acum, dară, cunoaște și vezi ce voiu răspunde Celui ce m-au trimis”.

14. Și au zis David cătră Gad: „Strâmp east mie de tustreale părțile foarte,* ci mai bine voiu cădea în mâinile Domnului, că multe sunt îndurările Lui foarte, decât să caz în mâinile oamenilor”.

*1 Para.
21, 13
Daniil
13, 23

15. Și și-au ales David moartea, și era zilele seacerii de grâu, și au dat Domnul moarte în Israil de dimineața pînă la vreama prânzului, și au început perirea în norod, și au murit din norodul Domnului de la Dan și pînă la Virsavee șeptezeci de mii de oameni.

16. Și au întins îngerul lui Dumnezeu mâna asupra Ierusalimului ca să-l strice, și s-au făcut milă Domnului de răutate și au zis îngerului celui ce strica în norod: „Destul e acum, trage mâna ta”. Și îngerul Domnului era lângă ariia lui Orna Evuzeului.

17. Și au zis David cătră Domnul, când au văzut el pre îngerul, carele bătea pre norod, și au zis: „Iată, eu sânt cel ce am păcătuit și eu sânt păstoriul cel ce am făcut rău, și aceștia oi ce au făcut? Să fie, dară, mâna Ta preste mine și preste casa tătâne-mieu”.

18. Și au venit Gad la David în zioa aceea și i-au zis lui: „Suie-te și pune Domnului jertvenic în ariia lui Orna levuzeului”.

19. Și s-au suit David după cuvântul lui Gad, prorocului, în ce chip i-au poruncit lui Domnul.

20. Și s-au uitat Orna și au văzut pre împăratul și pre slugile lui venind cătră sine, și au ieșit Orna și s-au în-

chinat împăratului cu fața sa pre pământ.

21. Și au zis Orna: „Ce e că au venit domnul meu, împăratul, la robul său?” Și i-au zis David: „Să cumpăr de la tine ariia, ca să zidesc jertvenic Domnului și să înceate moartea deasupra norodului”.

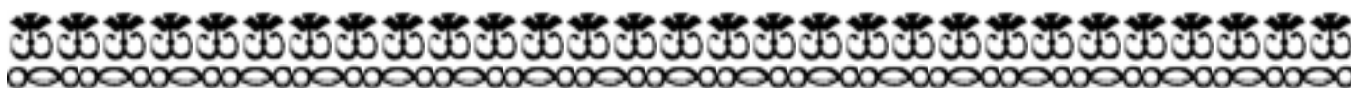
22. Și au zis Orna către David: „Ia-o, și să aducă domnul meu, împăratul Domnului, ce e bine întru ochii lui, iată boii spre ardere de tot, și roatele și unealtele boilor în loc de leamne”.

23. Toate au dat Orna împăratului și au zis Orna către împăratul: „Domnul Dumnezeuul

tău să te binecuvinteaze pre tine!”

24. Și au zis împăratul către Orna: „Nu, ci cumpărând voi cumpăra de la tine cu preț, și nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu ardere de tot în dar dată”. Și au cumpărat David ariia și boii cu argint de cincizeci de sicli.

25. Și au zidit acolo David jertvenic Domnului, și au adus ardere și jertvă de pace, și au adaos Solomon la jertvenic după aceea, că dintâiu era mic, și Domnul s-au milostivit pământului și au încetat perirea deasupra lui Israil.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA, carea la jidovi să zice Întăia a Împăraților CUVÂNT ÎNAINTE

Ceale doao mai de pre urmă cărți ale împăraților jidovii le cheamă Cărțile Împăraților. Teodoret judecă cum că aceaste cărți din scrisorile ceale de obște și din proroci sânt culease, că întru acealea de multe ori să pomenesc cărțile cuvintelor zilelor împăraților lui Israil și a lui Iuda, și atunci era și cărțile lui Semeiu, Aie și a altor proroci. A lui Isaie, capul 37 și 39. Sânt pusă în cartea cea mai de pre urmă a împăraților, capetele 19 și 20, și aceasta de Esdra, nu de Ieremie proroc, s-au făcut, cum unii socotesc. În capul 6 a Cărții a treia a Împăraților să pun numele lunilor haldeenesti, dintru care lucru easte sămn că aceaste cărți după robii Vavilonului s-au scris. Prorocii ceale ce li să porunca lor de la Dumnezeu le scriia, aceastea mai numai de împărați și de boiari să ținea. Pentru aceea, în cărțile prorocilor mare parte a istoriei să cuprindea. Isaie istoriia lui Ozie o scrisesă din cap 26, a cărții 2 Paralip. Aceasta cetim că s-au făcut și de Iiu într-aceaeși carte, cap 20. Faptele ceale istoricești a lui Solomon și a unor împărați să cuprind într-această carte.

CAP 1

Slăbind David de bătrânețe, îl încălzește fecioara Avisag, curată rămâind. Iară Adonia, rădicându-să împărat, Virsaveea, cu sfatul lui Natan fiind îndreptată, dobândește de la David a să unge Solomon împărat, carea auzind Adonia fuge.

1. **N**ară împăratul David îmbătrânisă și îndelungat de zile, și-l învălea cu haine și nu să încălzea.

2. Și au zis slugile lui către dânsul: „Să caute împăratului fecioară tinără, și să stea înaintea împăratului și să-l încălzească, și să doarmă cu el, și să va încălzi domnul nostru, împăratul”.

3. Și au căutat fecioară frumoasă din tot hotarul lui Israil și au aflat pre Avisag Somaniteanca, și o au adus la împăratul.

4. Și fecioara era la chip frumoasă foarte, și încălzea pre împăratul și slujea lui, și împăratul nu o au cunoscut pre ea.

5. Iară Adonias, feciorul Aghitei, s-au rădi-

cat, zicând: „Eu voi împărăți!” Și și-au făcut șie cară și călăreți, și cincizeci de oameni alerga înaintea lui.

6. Și nu l-au oprit pre el tată-său niciodată, zicând: „Pentru ce faci aceasta?” Și era el la chip frumos foarte și pre el l-au născut după Avesalom.

7. Și au vorbit cu Ioav, feciorul Saruiei, și cu Aviatar, preotul, carii ajuta pre Adonias, urmând lui.

8. Iară Sadoc, preotul, și Vaneas, feciorul lui Iodae, și Natan, prorocul, și Semelie și Risi, și feciorii cei tari a lui David nu era cu Adonias.

9. Și au junghiiat Adonias oi și viței